

8. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት

ውኃ ለቤታችን የምናገኘው ከሁለት የተራራ ምንጮች ከተጠራቀመው ገንዳ ነው። ከኛ በፊት በዚህ ተራራ ላይ ይኖሩ የነበሩ ነዋሪዎች እንደሚሉት፡ ከቤታችን በላይ ከሚገኘው ተራራ የሚመጡ እነዚህ ሁለት የውኃ ምንጮች፡ የመፍሰስ ኃይላቸውን ለዋውጠው አያውቁም፤ ከረምትም ሆነ በጋ ያው ናቸው። በፈለግነው ጊዜ ሁሉ ከዚያ እንቀዳለን። ወደግጠራቀሚያ ገንዳው ባለማቋረጥ የሚፈስሱ ምንጮችም፡ ግጠራቀሚያው ተርፎት እንዲያፈስስ ያደርጉታል። «በመንፈስ መሞላትም» በቀጥታ ስንወስደው እንዲሁ ነው።

ክርስቲያኖች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞሉ ተነግሮአቸዋል። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የጉደለበት ሕይወት፡ እግዚአብሔር ለያንዳንዱ አማኝ ካቀደው ዓላማ የጉደለ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ሲናገር ምን ማለቱ ነው? እስኪ በመጀመሪያ የመንፈስን ሙላት ፍች እንተንገትን። በመንፈስ መሞላት ማለት በመንፈስ ሕልውናና ኃይል ቁጥጥር ሥር መዋል ወይም መገዛት ማለት ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን 5:18 ላይ፡ «መንፈስ ይሙላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ ይህ ማባከን ነውና» ይላል። በዚህ ስፍራ በሁለት ነገሮች መካከል ተቃራኒ አሳቦችን ያስቀምጣል። በአልኮል የተሞላ ሰው በአልኮል ቁጥጥር ወይም አገዛዝ ሥር ይውላል። የአልኮል ሕልውናና ኃይል ተፈጥሮአዊ ኃይሉንና ተግባሩን ይገዛዋል።

ብዙ ጊዜ አንድን ሰው በአልኮል «ቁጥጥር ሥር» ነው እንላለን። በመንፈስ የመሞላት ትርጉምም እንደዚህ ዓይነት ነው። እኛ በመንፈስ ቅዱስ «ቁጥጥር ሥር» ነኝ ስንል፡ ነገሮችን በራሳችን ብርታታ ወይም ጉልበት ብቻ ከማድረግ ይልቅ፡ እርሱ በሚሰጠን ኃይል እናከናውናለን ማለታችን ነው። ለማድረግ የምንፈልጋቸውን ብቻ ከማድረግ ይልቅ፡ በርሱ እንመራለን። የሚያሳዝነው በሚሊዮን የሚቆጠሩ የእግዚአብሔር ሕዝቦች በመንፈስ ቅዱስ ባለመሞላታቸው ምክንያት፡ መጠን በሌለው መንፈሳዊ ብልጽግና አለመርካታቸው ነው።

አንዲት ሩት ፓክስን የተባለች ታላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ፡ በዚህ ጉዳይ ላይ ብዙ ጊዜ ስትናገር መስማቱን አስታውሳለሁ። በቤታችን ውስጥ በእንግድነት ተቀምጣ ነበርና ከርስዋ ትምህርት ውስጥ በማስታወሻ ደብተራ ያስፈርጓቸው አንዳንድ ጠቃሚ ነገሮች አሁንም አሉኝ።

እርስዎ እንዳስገነዘበችን፥ የብዙዎቹ ሕይወት የአሁኑን ዓለም ልምዶችና ደረጃዎች ያንጸባርቃል። በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀው ወደ ክርስቶስ አካል መቀላቀላቸውና ወደ መንግሥተ ሰማይም መሄዳቸው እውነት ነው፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር በዚህ ምድራዊ ሕይወት እንዲኖራቸው ከሚፈልገው ነገር ብዙዎቹን እያጡ ናቸው። በማስተዋልም ይሁን ባለማስተዋል፥ ክርስቶስን ከመምሰል ይልቅ በሰይጣን አገዛዝ ሥር ያለውን የዓለም ሕዝቦች የኑሮ ዘይቤ ለመምሰል ይሻሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ከሰፈሩ ወጥተው የክርስቶስን ነቀፌታ ሊቀበሉ አይፈልጉም (ዕብ. 13:13)። የተሰጣቸው መንፈሳዊ ስጦታ እንደተቀበረው መክሊት ሲሆን፥ መንፈሳዊ ፍሬም አይስተዋልባቸውም። በማሳበረሰባቸው ውስጥ በመንፈሳዊነት ወንጌሉን የማሠራጨት ሽክም የላቸውም። የክርስቶስን ትእዛዛት ለመፈጸም የነበራቸውም ቅንዓት እየመነመነ ይሄዳል። የጽዋና ጊዜያቸው ጭራቹን ካልቀረ አልፎ አልፎ ብቻ የሚደረግ ሲሆን፥ ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ከማንበብ ይልቅ ጋዜጣ ለማንበብ ይጓጓሉ። የሚጻልዩ ከሆነም፥ ጸሎታቸው በደስታ የሚከናወን ሳይሆን፥ ግብር ይውጣና እየተሰላቸ የሚፈጽሙት ነው። በሰዶም እንደነበረው ሎጥ፥ ኃጢአት ኃጢአት አይመስላቸውም፤ ሕሊናቸውም ደንዝዞአል። የሚያውቁዋቸውን ኃጢአቶች እንኳ ለመናዘዝ አይፈልጉም።

ዛሬ ክርስቲያኖች ወንጌል ለዓለም ለማድረስ የሚያስችል ከቀደሙት ዘመናት ሁሉ የላቀ መሣሪያና ቴክኖሎጂ አላቸው። እንዲሁም በተሻለ ሁኔታ የሰለጠኑ ሠራተኞችም አሉ፤ ዳሩ ግን ከዘመኑ ታላላቅና አሳዛኝ ሁኔታዎች አንዱ፥ ክርስቲያኖች ባመዛኙ ለአገልግሎታቸው በእግዚአብሔር ኃይል ላይ ከመደገፍ እውነታ ጋር ከመንፈስ ሙላት ጎድሎባቸው መታየቱ ነው። የሚያስፈልጓቸውና ዳሩ ግን አሁን ያጡአቸው የመንፈሳዊ ኃይል ምሳሌዎች በመጀመሪያው ምዕተ ዓመት ተትረፍርፈው የነበሩት ናቸው። በዚያን ጊዜ በአንዲት ከተማ ውስጥ ስለነበሩት ክርስቲያኖች «ዓለምን ያወኩ እነዚህ ወደዚህ ደግሞ መጥተዋል» (የሐዋ. 17:5) ተብሎላቸዋል። እንዲሁም በኋለኛዎቹ ክፍለ ዘመናትም ከጊዜ ወደ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በዓለም ላይ በከፍተኛ ኃይል ሠርቶአል። ባሁኑ ጊዜ የዚህ ዓይነት ሁኔታ የሚታየው በመጠኑ ነው፤ ነገር ግን ዛሬ የመንፈስ ቅዱስ ሙሉ ኃይል በእውነተኛ አማኞች ሁሉ ላይ ቢለቀቅ ምን ይሆን ነበር? በእርግጥ ዓለም እንደገና ትታወክ ወይም ትገለበጥ ነበር።

በመንፈስ ቅዱስ ስለመመለስ የሚናገሩ የመጽሐፍ ቅዱስ መሠረቶች

በመንፈስ ያልተሞላ ክርስቲያን አንድ ነገር የጉደለበት ነው ግለቱ ተገቢ ይመስለኛል። ጳውሎስ ለኤፌሶን ክርስቲያኖች፡ «መንፈስ ይመላባችሁ» በማለት የሰጠው ትእዛዝ፤ በየትኛውም ስፍራና ለማንኛውም ዘመን ለሚናገሩ ክርስቲያኖች ሁሉ የሚሠራ ነው። በመንፈስ እንድንሞላ ታዝዝን እያለ በመንፈስ ካልተሞላን ኃጢአት እየሠራን ነው ግለት ነው ብለን መደምደም አለብን። እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ ያለመሞላታችን በመንፈስ ቅዱስ ላይ ከሚፈጸሙ ታላላቅ ኃጢአቶች ውስጥ ለአንደኛው መሠረት መጣላችን ነው።

«መንፈስ ይመላባችሁ» የሚለው ትእዛዝ፤ ጳውሎስ በተጠቀመው የመጀመሪያ የግሪክ ቋንቋ ባለማቋረጥ የመሞላትን አሳብ እንደያዘ መረዳት አስፈላጊ ነው። እንደ ባልዲ አንዴ መሞላት ሳይሆን፤ ባለማቋረጥ መሞላት አለብን። «በመንፈስ ተሞሉ ይህንንም ሳታቋርጡ አድርጉት» ወይም «ባለማቋረጥ ተሞሉ» ተብሎ ሊተረጉም ይችላል።

ኤፌሶን 5:18 በቀጥታ ስንተረጎመው፡ «ባለማቋረጥ በመንፈስ ተሞሉ» የሚል ይሆናል። ዶክተር መርሐ ሲ ተኒ ይህንን ከጥንታዊ የገበሬ ግዕድ ቤት ሁኔታ ጋር ያወዳድሩታል። በአንድ ጥግ በኩል የውኃ ግጠራቀሚያ አለ፤ ከርሱ በላይ በውጭ በኩል ካለው ምንጭ ውኃው የሚመጣበት ቧንቧ አለ። ውኃውም ባለማቋረጥ በመፍሰስ፤ ግጠራቀሚያውን በመልካም ውኃ መሙላቱን ይቀጥላል። እንደዚሁም አንድ ክርስቲያን በኋላ ለመሞላት አሁን ለመንፈስ ባዶነት መጋለጥ የለበትም! ይልቁንም፤ ሁልጊዜም ሞልቶት እንዲፈስ ለማድረግ፤ ባለማቋረጥ የመንፈስን ምሪትና ኃይል መቀበል አለበት።

ሞልቶ የሚፈስሱ ወንዞችና የተትረፈረፈ ሕይወት ለክርስቲያኖች ሁሉ የተሰጡ በረከቶች ናቸው። በሕይወታችን ውስጥ የሕይወት ውኃ ወንዞች የማይፈስሱት እግዚአብሔር ስለሚነፍገን ሳይሆን፤ እኛ ስለማንፈልጋቸው ወይም አስፈላጊዎቹን ቅድመ-ሁኔታዎች ለማግለጥ ስለማንሻ ነው።

ይህም የማያቋርጥ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት፤ ኢየሱስ በያዕቆብ ጉድጓድ ከሳምራዊቷ ሴት ጋር በሚነጋገርበት ጊዜ፤ በዮሐንስ 4 ያስተምር የነበረው ነው፡- «ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠግል! እኔ ከምስጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠግም፤ እኔ የምስጠው

ውኃ በርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ» (ዮሐ. 4: 13-14)። ኢየሱስ በተመሳሳይ ሁኔታ በዮሐንስ 7: 38 ስለመንፈስ ቅዱስ ተናግሮአል፡- «በኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል» ብሎአል። የሚፈልቅ የውኃ ምንጭና የማያቋርጥ ወንዝ ለክርስቲያኖች ሁሉ ስለሚሆኑ የማያቋርጡ የመንፈስ ቅዱስ በረከቶች ይናገራሉ። ይህ ኢየሱስ የሚናገረው የሕይወት ውኃ፣ ይህ የማያቋርጥ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በሕይወታችን ውስጥ የማይፈስሰው እግዚአብሔር ስለሚነፍገን ሳይሆን፣ እኛ ስለማንፈልገው ወይም ይህንኑ ለማግኘት እግዚአብሔር የሚያስቀምጣቸውን ቅድመ-ሁኔታዎች ለማሟላት ስለማንሻ ነው።

አንድ ቀን ዮሐንስ 7: 38 ሳነብብ፣ በኢየሱስ ቃላት ታላቅነት ተደንቄ ማሰብ ጀመርሁ። በፀደይ ወቅት እንደሚዘንበው ካፊያ ስለ ጥቃቅን የበረከት ነጠብጣቦች አልተናገረም። የተናገረው ስለ ሕይወት ወንዞች ነው። እስኪ እንደ ሚሲሲፒ፣ አማዞን፣ ደንዩብ፣ ወይም ያንግዚ ስለመሳሰሉት ወንዞች አስብ። ከነዚህ ወንዞች ምንም ያህል ብዙ ባልዲ ውኃ ብትቀዳ፣ አያልቁም! መፍሰሳቸውን ይቀጥላሉ እንጂ። የሚመጡባቸው ምንጮች በዳርቻዎቻቸው ውኃ ማሰራጨታቸውን ይቀጥላሉ። እነዚህ ወንዞች በመንፈስ ቅዱስ የተሞላውን ክርስቲያን ሕይወት ይገልጻሉ። ምንጩ ማከተሚያ የሌለው መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ፣ ቢፈስስም ሊጉድል አይችልም።

አንድ ጊዜ አቡነ ሞውል፣ «የኃጢአተኞች የሰላም መሥዋዕት ሆኖ የተሰቀለውን ጌታ ለመጀመርያ ጊዜ በዋንኛና ተገቢ በሆነ ሁኔታ ካየሁ በኋላ ብዙም ሳይቆይ ወደ ሕይወቴ የመጣውን የማስተዋል እምነትና ሰላም ትርፍ በፍጹም አልዘነጋም» ብለዋል። የዚህ ትርፋማነት መነሻ ምን ነበር? እርሳቸውም መነሻው «በእርሱ ምሕረት የተነሣ ነፍሴ ያንን የተባረከ ዕይታ ባገኘችበት ሕያውና ቸር አካል በሆነው በመንፈስ ቅዱስ ማስተዋል ላይ መደገፍ» እንደነበር ይናገራሉ። «ከሚያድን ቸርነትና ኃይል ውስጣዊና ዘላለማዊ እንቅስቃሴዎች ጋር የሚደረግ አዲስ ግንኙነት ነበር። ከመለኮታዊ ምንጮች ውስጥ አዲስ ግኝት ማለት ይኸው ነው።»

በውልስ አገር በነበረው ታላቅ መንፈሳዊ መነቃቃት ወቅት ከተጸለዩ ጸሎቶች አንዱ የሚከተለው ነበር፡-

«ሙላኝ፣ መንፈስ ቅዱስ ሆይ፣ ሙላኝ!

ከማውቀው ሙላት በላይ ሙላኝ!

ከማድጋዎችህ ሁሉ ያነሰሁ ነኝ፤

ገና በማትረፍረፍ ብዙውን የማፈስስ ነኝ።»¹

እርሱ በሚሞላን ጊዜ በታላቅ አገልግሎት፤ በግሩም ሁኔታ፤ ወይም በሰዎች ዓይን ውስጥ በማይገባ አነስተኛ መስክ ለዓለም የበረከት ዕቃዎች እንሆን ዘንድ ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ አሳልፈን መስጠት አለብን። በኔ እምነት የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በአዲስ ኪዳን ከሚገኙት ሁሉ በላይ አሳዛኝ የነበረች ቤተ ክርስቲያን ነበረች። ምእመናኛቸው በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀዋል፤ ብዙዎቹ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ተሰጥተዋቸዋል፤ በመሆኑም ብዙ የሚያስመስግናቸው ነገር መኖር ነበረበት፤ ዳሩ ግን ጳውሎስ ሥጋውያን እንጂ መንፈሳውያን እንዳልሆኑ ተናግሯል። «እኔም ወንድሞች ሆይ፤ የሥጋ እንደ መሆናችሁ፤ በክርስቶስም ሕፃናት እንደ መሆናችሁ እንጂ መንፈሳውያን እንደ መሆናችሁ ልናገራችሁ አልቻልሁም ... ገና ሥጋውያን ናችሁና» (1ኛ ቆሮ. 3: 1፥ 3)። ይህም ማለት እኔና አንተ አንድ ወይም ከዚያ የሚበልጡ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሊኖሩንና «የመንፈስ ቅዱስን ሙላት» በማጣታችን ገና መንፈሳውያን ላንሆን እንችላለን ማለት ነው። የወንጌል አገልግሎት፤ ወይም የመጋቢነት፤ ወይም የማስተማር፤ ወይም የልሳናት፤ ወይም የመፈወስ (ወይም ማንኛውም ዓይነት) ስጦታ መቀበል፤ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላታችን ማረጋገጫ እንደሆነ ማሰብ ትክክል አይደለም። በተጨማሪም፤ ማንኛውም የጸጋ ስጦታችን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር እስካልዋለና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እስካልታገዝ ድረስ፤ ለእግዚአብሔር ክብር በሙላት ሊያገለግል አይችልም። የእግዚአብሔር ስጦታ ለግል ወይም መንፈሳዊነት ለጉደላቸው ዓላማዎች ሲውል ከመመልከት የበለጠ አሳዛኝ ሁኔታ የለም።

ስለሆነም በመንፈስ ቅዱስ መሞላታችን ወሳኝ ነው። ይሁን እንጂ ይህንን በመረዳት፤ በቃሉ ብቻ ግራ መጋባት የለብንም። አንዳንድ ክርስቲያኖች «ሁለተኛው ጥምቀት» ወይም «ሁለተኛው በረከት» ወይም «ሁለተኛው የጸጋ ሥራ» የሚሉትን ዓይነት ቃላት ይጠቀማሉ። ከነዚህ ቃላት አንዳቸውም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልተጠቀሱም። ዳሩ ግን ለብዙ ሰዎች እነዚህ ቃላት የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አምሳያዎች እንደሆኑ እንዘባለሁ። ለልምዱ የምንሰጠው ስም በርግጥ በመንፈስ ቅዱስ ከመሞላታችን እውነተኛ ክንውን ያነሰ ጠቀሜታ አለው።

እነዚህ ቃላት በአንዳንድ ሰዎች አእምሮ ውስጥ ውዥንብር ሊፈጥሩ ስለሚችሉ፤ አለመጠቀሙን እመርጣለሁ። በግሌ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በምናምንበት ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ የሚከናወን አንድ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንዳለ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምር አምናለሁ፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ በርካታ ሙላቶች እንዳሉ ያስተምራል። እንዲያውም ባለማቋረጥ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አለብን። አንድ ጥምቀት፤ ግን ብዙ ሙላቶች አሉ! በግሌ ከደገንነት በኋላ በሕይወታችን ውስጥ አንድ የሆነ የኋላ «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» መፈጸም እንዳለበት የሚያመለክት ነገር ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አላገኘሁም። እርሱ (ጥምቀቱ) እዚያው ስላለ፤ ባለማቋረጥ ራሳችንን እንድናስረክበው ተጠርተናል፤ ዳሩ ግን ሌላ አመለካከት ያላቸውንም አልኮንንም። ሌላውን አመለካከት ከሚይዙት በርካታዎቹ የራሴ የቅርብ ወዳጆች ይገኙባቸዋል። በዚህ ነጥብ ላይ የሚነሡ የልዩነት አሳቦች ግን ለክርስቲያናዊ ኅብረት መከፋፈል መሠረት አይጥሉም።

ምናልባት የምንጠቀምባቸውን ቃላት መቀልበስ ያሻን ይሆናል። በመንፈስ ስንሞላ፤ ጥያቄው ብዙ መንፈስ መቀበላችን አይደለም። የእርሱ ሥራ አይመጠንምና ጥያቄው መሆን ያለበት ምን ያህል መንፈስ አለን ሳይሆን፤ መንፈስ እኛን ምን ያህል ተቆጣጥሮናል ነው። በሕይወታችን ውስጥ ተገልጾ ብናየውም ባናየውም፤ እርሱ በሙላቱ ሁሉ በውስጣችን አለ። ክርስቶስን እንደ አዳኞችንና ጌታችን አድርገን ስንቀበል፤ እኔና አንተ መንፈስ ቅዱስን በከፊል ሳይሆን ሙሉ ለሙሉ እንቀበለዋለን። ከዚያም የክርስቶስን ጌትነት ይበልጥ እየተረዳን ስንመጣ፤ ይበልጥ ራሳችንን ለርሱ እናስገዛለን። ስለሆነም፤ የመንፈስን ሙላት ስንሻ፤ ሙላቱንና ሙሉነቱን በመቀበል እንደሰታለን።

ክርስቶስን እንደ አዳኞችን አድርገን በተቀበልንበት ወቅት መንፈሳዊ ብቃቶቻችን በጣም ዝቅተኞች ናቸው። በዚያን ጊዜ እንዴት እንደሆነ በምናውቀው ሁኔታ አዳኝና ጌታ አድርገን በመቀበል ራሳችንን ሰጥተነዋል። በዚያን ጊዜ በእርሱ ቁጥጥርና ጥላ ሥር መሆናችን ተሰምቶን ይሁን እንጂ፤ በርሱ ቁጥጥር ሥር ልናውላቸው የሚገቡና ምናልባትም በዚያን ጊዜ ልብ ያለልናቸው በርካታ የሕይወት ክፍሎች አሁንም አሉ። በክርስቶስ ጸጋና እውቀት እያደግን ስንሄድ፤ መንፈሳዊ ብቃቶቻችን እየበለጸጉ ይሄዳሉ። ወዲያውም በክርስትና ሕይወታችን ገና «ፍጹማን» እንዳልሆንን እንረዳለን። በወቅቱ የማናስተውላቸውን ጨምሮ፤ ብዙውን

ጊዜ ተደናቅፈን በኃጢአት እንወድቅማለን። እኛ ልናደርጋቸው የሚገቡን ነገሮች አናደርግም፡- ወይም ሊኖረን የሚገባ አስተሳሰብ በእኛ ዘንድ የለም። ይህ ማለት በአካሄዳችን ትእዛዙን ለመፈጸም አልተለማምድንም። ከመንፈስ ቅዱስ የሥራ ድርሻዎች አንዱ እኛን ስለነዚህ ኃጢአቶች መውቀስና ወደ ንስሐ ማምጣት ነው። እንዲህ ባለ ወቅት፤ ይቆጣጠረንና ይገዛን ዘንድ አዲስ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያሻናል። እንዲሁም ደግሞ እግዚአብሔር የሚሰጠን አዳዲስ ተግባራት ወይም ሥራዎች ይኖሩ ይሆናል። እነዚህም ደግሞ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት፤ ኃይልና ሕልውና እንደ አዲስ እንድንሻ ሊያደርጉን ይገባል።

ለአንድ አዲስ ክርስቲያን በሕይወቱ ውስጥ ኃጢአትን ለመዋጋት፤ ወይም እግዚአብሔር የሰጠውን ሥራ ለመፈጸም በራሱ ጥበብና ብርታት ላይ መደገፍ እንዳለበት ማመን የተለመደ ነገር ነው። እንዲህ ዓይነቱ ሰው ደኅንነቱ ሙሉ ለሙሉ እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ባደረገው ነገር ላይ እንደተመሠረተ ሊገነዘብና ዳሩ ግን በተመሳሳይ ጊዜ ለክርስትና ዕድገት በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፍን ላያስተውል ይችላል። ብዙውን ጊዜ ፈተናዎችን ለማሸነፍ ተግባሩ ይታገላል ወይም ለሌሎች ለመመስከር በቅንዓት ይነሣሃል፤ ይሁን እንጂ የሚያየው ዕድገት ትንሽ ወይም ምንም ነው። ለምን? ምክንያቱም ሁሉንም ነገር የሚሠራው በሥጋ ኃይል እንጂ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አይደለምና። እንዲህ ዓይነቱ ሰው የእግዚአብሔርን መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሊረዳና ይቆጣጠረውም ዘንድ ራሱን አሳልፎ ሊሰጥ ይገባዋል። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ያሻዋል።

አንዳንድ ጊዜ በዚህ ዓይነት ሁኔታ መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ዓይነቱን ሰው፤ ጥልቅ እንቅስቃሴ በሚታይበትና በማይረሳ ሁኔታ ለትዝታ ከልብ ውስጥ በሚቀር መንገድ ሊሞላው ይችላል። ምናልባት ሌሎች በሳል ክርስቲያኖችን አሁንም መንፈስ ቅዱስ በአዲስና አስደናቂ በሆኑ መንገዶች የሚሞላቸው መንፈሳዊ ልምምድ ሊኖራቸው ይችላል። አንዳንድ ሰዎች ይህንን «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ብለው ይጠሩታል፤ ዳሩ ግን «የመንፈስ ቅዱስ አዲስ ሙላት» ብሎ መጥራቱ ይበልጥ መጸሐፍ ቅዱሳዊ ይመስለኛል። ይህ ልምድ አንድ ሰው አንድ ወሳኝ ውሳኔ ወይም በተለይ አስቸጋሪ ጉዳይ ወይም ፈተና በሚጋፈጥበት ወቅት ወሳኝ ነጥብ ላይ ሊያደርሰው ይችላል። ወይም ይህ ልምድ በጣም ዝግ ባለ ሁኔታ ሊከናወን ይችላል። እንዲያውም የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በግልጽ የሚከናወንበት ወይም ሙሉ ለሙሉ ይህንኑ ክንውን የማናውቅበት ጊዜም አለ።

እነዚህ ሁለቱም ልምዶች በሕይወቴ ውስጥ አልፈዋል። የመንፈስ ቅዱስን ሕልውና በጥልቅ የተረዳሁባቸው ጊዜያትም አሉ። ድካም በተሰማኝና ወደ ኋላ መለስ ብዬ ሳስብ ምንም ለማድረግ ብቁ ባልሆንሁበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሕይወቴን ይቆጣጠር እንደነበር የተረዳሁባቸው ሌሎች ጊዜያትም ነበሩ።

በገዛ ሕይወቴ እፈጽመው ዘንድ የተጠራሁበትን ሥራ ለማከናወን አንድ ልዩ የሆነ ብርታታ እንደተጨመረልኝ በማወቅ፥ በመንፈስ እንደተሞላሁ የተረዳሁባቸው ጊዜያት ነበሩ።

በ1954 እ.ኤ.አ. ሦስት ወራት ለሚቆይ የወንጌል አገልግሎት ወደ እንግሊዝ አገር ተጉዘን ነበር። በመርከብ ውስጥ ሆኜ የሆነ ነገር ተጫጫኝ። ሰይጣን አስፈሪ ሠራዊቱን ያሰባሰበብኝ መሰለኝ። መጫጫን ብቻም አይደለም ከፊቴ የሚጠብቀኝን ሥራ በብቃት አልወጣውም ይሆናል በሚል ፍራቻ የጭንቀት ስሜት አድርብኝ ነበር። ከዚያም ቀንና ሌሊቱን ጸለይሁ። በዚህ ጊዜ ጳውሎስ «ሳታቋርጡ ጸልዩ» የሚለንን ነገር በአዲስ መንገድ ተረዳሁ። ቀጥሎም አንድ ቀን ከባለቤቴና ከባልደረቦቼ ጋር ለጸሎት በተሰባሰብንበት የተለየ ነገር ሆነ። በጌታ ፊት ሳነባ፥ ኃይል የእግዚአብሔር እንደሆነና እርሱም ታማኝ እንደሆነ በሚያስረግጥ ጥልቅ ዋስትና ተሞላሁ። ደኅነትን ባገኘሁ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቄ ከክርስቶስ አካል ጋር ተቀላቅያለሁ፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር ወደ ለንደን በምንጓዝበት ወቅት የተለየ ቅብዓት እንደሰጠኝ አምናለሁ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በ1954 እ.ኤ.አ. በለንደን ከተማ የተደረገውን የወንጌል አገልግሎት ሥራ ይቆጣጠር እንደነበር ተረድቻለሁ። ያም እውነት መሆኑ ተረጋግጧል።

የዚህ ዓይነት ልምድ ከዚህ በፊትም አጋጥሞኝ ነበር፤ ከዚያን ጊዜ በኋላም ብዙ ጊዜ አጋጥሞኛል። አንዳንድ ጊዜ እንባዎቼ አይፈስሱም። አንዳንድ ጊዜ በሌሊት ከእንቅልፌ ስነቃ፥ ከፊቴ ያለውን ሥራ ለማከናወን በሚያስችለኝ መንፈስ እንደተሞላሁ የሚያሳይ ማረጋገጫ ይመጣልኛል።

ይሁንና ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 2:3 ላይ እንዳለው፡- «እኔም በድካምና በፍርሃት በብዙ መንቀጥቀጥም በእናንተ ዘንድ ነበርሁ» የምልባቸው ብዙ አጋጣሚዎች ነበሩ። በስብከት ወቅት ነፃነቴ እያሸቆለቆለ ሲሄድ፥ ወይም ከፍተኛ የውድቀት ስሜት ሲጫነኝ፥ የእግዚአብሔር ኃይል በገሃድ ይገለጥ እንደ ነበር የተለያዩ የቡድኔ አባላት በተደጋጋሚ አረጋግጠውልኛል።

በሌላ አባባል፡ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ለነበረችው ቤተ ክርስቲያን «እምነታችሁም በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን፤ ቃሉም ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ፤ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም» (1ኛ ቆሮ. 2፡4-5) እንዳለው፤ ይህ ዛሬም እውነት ነው።

ዳሩ ግን ኃይሉን የተገነዘበው ይበልጡን ቃሉን ያወጀው ሳይሆን፤ የሰሙት እንደነበሩ ልብ ማለት አስፈላጊ ነው። መሞላት የገድ «በስሜት መረዳት»ን አያመለክትም።

ሙሉ እና የተሞላ

በአዲስ ኪዳን ውስጥ የሚገኙ ሁለት ቃላት ማለትም «ሙሉ» እና «የተሞላ» የሚሉት አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖችን ያደናግራሉ። አንዳንድ ሰዎች በመካከላቸው ልዩነት ያደርጋሉ። እኔም የሆነ ልዩነት እንደሚኖርባቸው አምናለሁ፤ ዳሩ ግን ልዩነቱ እስከዚህም ነው። ለምሳሌ፡ ለኔ ሙሉ መንፈስ ማግኘት ማለት አማኝ የመሆን ዑደትን የሚያመለክት ይመስለኛል። መጥምቁ ዮሐንስና ሐዋርያው ጳውሎስ ሁልጊዜም በመንፈስ ተሞልተው የነበሩ ይመስለኛል። ይህም ተከታታይነት ያለው የማያቋርጥ ዑደት ነው ማለት ነው። ይሁንና ለነርሱ «በመንፈስ መሞላት» በተጨማሪም ለተለዩ ዓላማዎችና ተግባራት የተለየና ወቅታዊ ኃይል መላበስን ወይም «ቅብዓት» መቀበልን ሊያመለክት ይችላል። በአንድ ወቅት እግዚአብሔር ለተለዩ ሥራዎች የተጠቀመባቸው የአዲስ ኪዳን ቅዱሳን «በመንፈስ እንደተሞሉ» ተነግሮላቸዋል። ያ ከልክ ያለፈው ኃይል ሁልጊዜም ቢሞላቸው ኖሮ ምናልባት ሊሸከሙት አይችሉም ነበር፤ ዳሩ ግን እጅግ አስፈላጊ በሚሆንበት ወቅት ለጊዜው ሊሸከሙት ይችሉ ነበር።

እግዚአብሔር ከሚሰጠን ሥራ ጋር የሚመጣጠን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደሚሰጠን አምናለሁ።

አንድ ጡረታ የወጣ የፕሪስብተሪያን ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ወዳጅ አለን። አባቱ ምስሶ ወደ መሬት ውስጥ የሚተክል ማሸን አንቀሳቃሽ ናቸው። አንድ ጊዜ የሚሲሲፒ ወንዝ ድልድይ በሚሠራበት ወቅት፤ ታላላቅ ምስሶ መትከያ ማሸኖች ምስሶዎቹን ከውኃው ሥር በሚገኘው መሬት ውስጥ ሲከቱዋቸው ተመለከተ።

በዚያን ምሽት ትንሹ ልጅ ግርዶር ዴቪስ ሲጫወት ድንጋይ ቦርቡሮ ዘንግ እያጠለቀ በሚሲሲፒ ወንዝ ሲደረግ የተመለከተውን ለማድረግ

ይሞክር ነበር፤ ነገር ግን እዚያ የተመለከተው ማሽን ምሰሶዎቹን በሚሲሲፒ ወንዝ ታችኛው የመሬት ክፍል ውስጥ ሲያጠልቅ እንደተመለከተው፥ የራሱን ዘንጎች በድንጋይ ውስጥ ለማስገባት አልቻለም ነበር። ከዚያም አንድ አሳብ ብልጭ አለለት። ወዲያው ሮጥ ብሎ ወደአባቱ ሄደና፥ ከነዚያ ምሰሶ መትከያ ማሽኖች አንዱን ለመዋስ ይፈቅድለት ዘንድ ጠየቀው። አባቱም ሳቅ ብለው ማሽኑ በጣም ኃይለኛ እንደሆነና እንዲህ ላለው ቀላል ሥራ እንደማይሆን፥ እሱም መደሻ መጠቀም እንደሚቀለው ገለጹለት።

የመንፈስ ቅዱስ ኃይልም እንዲሁ ነው። እግዚአብሔር ማንኛውንም ሥራ እንድናከናውን ሲጠራን፥ ለዚያው ሥራ የሚያስፈልገንን ኃይል ይሰጠናል፤ ስለዚህ በመንፈስ የመሞላት ሂደት የተለመደ ስለሆነ፥ ክርስቲያን በመንፈስ መሞላቱ ቀጣይና የማያቋርጥ ተግባር ሊሆን ይችላል። ይሁንና በሐዋርያት ሥራ ውስጥ በተደጋጋሚና በተወሰኑ ጊዜያት የተፈጸሙ የመንፈስ ቅዱስ ሙላቶች ጉዳይስ እንዴት ነው? ዶክተር መርላ ሲ ተኔ ይህንን ለማብራራት በከተማ ውስጥ ስለሚገኝ የቤት ምሳሌ ይጠቀማሉ፡-

አብዛኛዎቹ ቤቶች ከውኃ ማሰራጫ ጋር በደንቧ መስመር የተያያዙ ናቸው። ይህም ለቤቱ በቂ የውኃ አገልግሎት ይሰጣል። ነገር ግን እንበልና ከቤቱ ውስጥ የእሳት ቃጠሎ ቢነሣስ? በዚህን ጊዜ የእሳት አደጋ ሠራተኞች አደጋውን ለማጥፋት የሚጠቀሙበትን ትልቅ ጉማ የሚገጥሙት ከፍተኛ ውኃ ሊሰጥ ከሚችል ከሌላ ደንቧ ጋር ነው። በመንፈስ «ሙሉ» ሆኖ መኖር ማለት ቤቱ ባለማቋረጥ የሚበቃውን ያህል ውኃ እንደሚያገኘው ዓይነት ነው፤ ዳሩ ግን በሐዋርያት ሥራ 4:31 እንደተገለጸው የሐዋርያት ሁኔታ፥ በተወሰነ አጋጣሚ «መሞላት» ማለት፥ ለተለየ አገልግሎት ተጨማሪ ኃይልና ጉልበት መቀበል ማለት ነው። «ከጸለዩም በኋላ፥ ... በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፥ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ» (የሐዋ. 4:31)። የሃይማኖት መሪዎች ክፉኛ ከተቃወሟቸው በኋላ እንኳ፥ ወንጌል የማሰራጨቱን ልዩ ተግባር ይዘው ለመዝለቅ፥ ሐዋርያት የተለየ የእግዚአብሔር ኃይል ሙላት ያስፈልጋቸው ነበር። ሁላቸውም «በመንፈስ ተሞልተው» ነበር። አሁን ተጨማሪ ኃላፊነትን ለመወጣት «ተጨማሪ ሙላት» አስፈለጋቸው።

ለዓላማ መሞላት

በመሠረቱ፥ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ ሲፈልግ ዓላማ አለው። ይህንን በሐዋርያት ሥራ 4:31 ላይ ተመልክተናል፡-

«በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፡ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጽ ተናገሩ።» በሌላ አባባል፡ ሐዋርያት የተሞሉት ለዓላማ ነበር ማለት ነው፤ የእግዚአብሔርን ቃል ለማወጅ ነው። እያንዳንዱ አማኝ ሊጋፈጠው የሚገባው ትልቁ ጥያቄ፡ - «በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት እንድሻ ያነሣሣኝ ምክንያት ምንድነው? ይህን ሙላት የምሻው ለራስ ደስታና ለራስ ክብር ብቻ ነው ወይስ ክርስቶስ እንዲከበር ነው?» የሚል መሆን አለበት።

ባመዛኙ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በእውነተኛ ልብ ይፈልግ ይሆናል፤ ዳሩ ግን በማወቅ ወይም ባለማወቅ ለተሳሳቱ ምክንያቶችም ሊፈልጋቸው ይችላል። አንዳንዶች አንድ ዓይነት ስሜታዊ ልምምድ በመሻት፡ መንፈስ ቅዱስን ለአዲስና አስገራሚ ክንውን ይፈልጋሉ። የተቀሩት ደግሞ ሌሎች ሰዎች እነርሱ ከመንፈስ ቅዱስ እንዳመጡት አድርገው የሚያምኑትን አንድ የሆነ ልምድ ሲያዘወትሩ ስለተመለከቱ፡ ስሜታዊ እንቅስቃሴ ለማድረግ ይሻሉ። ምናልባት አንድ ሰው በመንፈሳዊ ሁኔታ ሌሎችን ለመምሰል፡ ወይም ከሌሎች ልቆ ለመገኘት በተሳሳተ መሻት፡ የመንፈስን ሙላት ሊፈልግ ይችላል። ወይም ደግሞ፡ የሆነ አንድ ችግር ስለተጋረጠበትና የመንፈስን ኃይል በመጠቀም ብቻ ከዚያ አጣብቂኝ ውስጥ እንደሚወጣ ተስፋ የሚያደርግ ከሆነ፡ የመንፈስን ሙላት ሊፈልግ ይችላል። በአጭሩ፡ ሰዎች በተለያዩ ዓይነት ምክንያቶች የመንፈስን ኃይል ሊሹ ይችላሉ።

መንፈስ ቅዱስ በአንድ ወይም በሌላ መንገድ በሕይወታችን ውስጥ ፈቃዱን እንደሚፈጽም እውነት ነው። በአንድ አጋጣሚ ላይ ጥልቅ የሆነ የርሱ ሕልውና እንዲሰማን ሊያደርግ፡ ወይም ደስ እንድንሰኝ ሊረዳን፡ ወይም በተለይ አስቸጋሪውን ሁኔታ እንድናሸንፍ ሊያግዝን ይችላል፤ ዳሩ ግን እርሱ የመጣው ክርስቶስን እንድናከብር ስለሆነ የርሱን ሙላት ለራስ-ወዳድነት ምክንያቶቻችን እንዳንመኝ መጠንቀቅ አለብን።

የሙላቱ ዓላማ የተሞሉ ሰዎች ክርስቶስን እንዲያከብሩበት ነው። መንፈስ ቅዱስ የመጣው ለዚህ ዓላማ ነው። ኢየሱስ፡ «እርሱ ያከብረኛል፡ ለኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና» ብሎአል (ዮሐ. 16:14)። ይህም ማለት መንፈስ ቅዱስ የሰዎችን አትኩሮት የሚሰበው ወደ ክርስቶስ እንጂ ወደ ራሱ አይደለም ማለት ነው። ኢየሱስም «እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፡ እርሱ ስለእኔ ይመሰክራል» ብሏል (ዮሐ. 15:26)። ይህ በመንፈስ ለተሞላው ሕይወት አንደኛው ማረጋገጫ እንደሆነ አምናለሁ። የክርስቶስ ሕልውና በሕይወቴ ውስጥ በይበልጥ እየታወቀ ነውን? ሰዎች በሕይወቴ

ውስጥ ከኔ ይልቅ ክርስቶስን ማየት ችለዋል?? በዚሁ ምክንያት እንደዚህ ዓይነት መጽሐፍ ላለመጻፍ እያመነታሁ ነበር።

ስለ እርሱ «መንፈስ ቅዱስ ይህ ነው ... መንፈስ ቅዱስ ያ ነው ...» እያሉ አጥብቀው ስለሚናገሩ ሰዎች መጠነኛ ጥርጣሬ አለብኝ። መንፈስ ቅዱስ የመጣው ራሱን ለማክበር ሳይሆን፤ ክርስቶስን ለማስከበር ነው።

ሌላው ነጥብ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሰው መሞላቱን እንኳ ላያውቅ ይችላል። በመጽሐፍ ቅዱስ «በመንፈስ ተሞልቻለሁ» ብሎ የተናገረ አንድም ሰው አልተጠቀሰም። ሌሎች ስለነርሱ ተናገሩ እንጂ፤ እነርሱ ለራሳቸው አላደረጉትም። የማውቃቸው አንዳንድ እጅግ መንፈሳውያን የሆኑ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ መሞላታቸውን አያውቁም ነበር። አንድ ሰው «ወደ መንግሥተ ሰማይ ስንቀርብ ይበልጥ የሲኦል መኖር ይሰማናል» ብሎአል።

እስካሁን የመንፈስ ቅዱስን የኃይል አጠቃቀም እየተመለከትን ነበር፤ አግባብነት የጉደለው አጠቃቀምስ እንዴት ይታያል? የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ለተሳሳቱ ምክንያቶች ስለሚፈልጉ ሰዎችስ? የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ለራስ ወዳድነት (ለግል) ምክንያቶች ስለፈለገው ሰው የተሰጠ አንድ ምሳሌ በአዲስ ኪዳን በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ውስጥ ይገኛል። አስማተኛው ሲሞን «ያመነ» እና የተጠመቀ ሰው ነበር፤ ከዚያም በሐዋርያት እጅ የሚፈጸሙትን ታላላቅ ምልክቶችና ተአምራት በመመልከቱ ተደነቀ። በተለይም በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ አይቶ ተገረመ። ከዚያም ለጴጥሮስና አብረውት ለሚያገለግሉት ገንዘብ አመጣላቸውና፡- «እጄን የምጭንበት ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ስጡኝ አለ» (የሐዋ. 8: 19)። ጴጥሮስም፤ «ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለም» (ቁ. 21) በማለት ወዲያው ገሠጸው። የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚመጣው ለዓላማ ነው፤ ዳሩ ግን ሁልጊዜም ያ ዓላማ ለእግዚአብሔር ክብር እንጂ ከቶውንም ለግል ጥቅም ወይም መሻሻል አይደለም።

ኃይል ለተቀደሰ ሕይወት

ክርስቶስን እናስከብር ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አብዝቶ ያሻናል፤ ነገር ግን ክርስቶስን የምናስከብረው እንዴት ነው? ክርስቶስን የምናስከብረው፤ በርሱ በመተማመን፤ እርሱን በማፍቀርና በመታዘዝ ለእግዚአብሔር ስንኖር ነው። ኢየሱስ «መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው

ፊት ይብራ» ብሎአል (ማቴ. 5: 16)። ጳውሎስም «እንግዲህ የምትበሉ ወይም የምትጠጡ ብትሆኑ ወይም ማናቸውንም ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት» ብሎአል (1ኛ ቆሮ. 10: 31)። የምናደርገው ሁሉ እግዚአብሔርን ለማስከበር መሆን አለበት፤ ምንኛ ግሩም አሳብ ነው!

ይሁንና ይህ ወደ ዋናው ችግር ውስጥ የሚያመጣን አሳብ ነው። ታዲያ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ለምን እንሻለን? ምክንያቱም እግዚአብሔርን የሚያስከብር ሕይወት ልንኖር የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ስለሆነ ነው። በሥጋ ኃይል እግዚአብሔርን ልናስከብር እንችላለን፤ ስለዚህ ነው ጳውሎስ በሮሜ 7 ላይ፡- «የማደርገውን አላውቅምና፤ የምጠላውን ያን አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን እርሱን አላደርገውም ... ፈቃድ አለኝና፤ መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም። የማልወደውን ክፉን ነገር አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን በጎውን ነገር አላደርገውም» ያለው (ሮሜ 7: 15፥ 18፥ 19)። በርግጥ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እግዚአብሔርን እያስከበረ በሚያድግ ሕይወት ልንኖር እንችላለን። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይልን ለዓላማ ይሰጠናል፤ ይኸውም በሙሉ ሕይወታችን እግዚአብሔርን እንድናስከብር የሚረዳ ኃይል ለመስጠት ነው።

በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ፤ ኃይል ከአንድ አካላዊ ሕልውና ጋር የጠበቀ ግንኙነት አለው። ይህም አካል በክርስቲያን ውስጥ የሚያድረውና በኃይሉ ሙላት የሚሞላው መንፈስ ቅዱስ ነው። አስቀድመን እንዳልን፤ ኃይሉን የሚሰጠው ለዓላማ ነው፤ ኃይሉም ከአገልግሎት ላይ መዋል አለበት። ምንም እንኳ ማብቂያ የሌላቸው ምንጮች የተትረፈረፉ ቢሆኑም፤ እንደምንጠቀምበት መጠን ወይም እንደሚያስፈልገን የሚያውቀውን ኃይል ብቻ እንድንቀበል ይፈቅድልናል። የሚያሳዝነው ብዙ ክርስቲያኖች ስለማይታዘዙ፤ ኃይልን ጠይቀው ከተቀበሉም በኋላ የመጠቀም ፍላጎት የላቸውም፤ ወይም በታዛዥነት መከተልን ችላ ይላሉ። ለእኔ እንደሚመስለኝ ለመጠቀም የማንፈልገውን ኃይል መጠየቅ ለኛ ክርስቲያኖች ጊዜን ማባከን ነው፡- ሳንጸልይ የጸሎትን ኃይል፤ ሳንመስክር የምስክርነትን ብርታት፤ የተቀደሰ ሕይወት ለመኖር ሳንጥር የቅድስናን ኃይል፤ መስቀሉን ሳንሸከም መከራ ለመቀበል የሚያስችል ጸጋ፤ ሳናገለግል የአገልግሎት ኃይል መሻት ከንቱ ነው። አንድ ሰው፡- «እግዚአብሔር ለሚሞት ሰው ብቻ መሞትን የመቀበል ጸጋ ይሰጣል» ብለዋል።

ኃይል ለአገልግሎት

እግዚአብሔርን የምናከብረው እርሱን በሚያከብር ሕይወት በመኖር ሲሆን፤ ይህንንም ልናደርግ የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው። እንዲሁም ደግሞ ስናገለግለው እግዚአብሔርን እናስከብራለን፤ ይህንንም ቢሆን ልናደርግ የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው። በመንፈስ ቅዱስ የምንሞላው እንግዲህ እንድናገለግል ነው።

ዲፕሮስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ስለነበር፤ በጳንጠቆስጤ ቀን ሰብከቱ በአንድ ጊዜ 3000 ሰዎች በክርስቶስ አምነው ድነዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ በመሳሰሉ የገጠመኝ መረጃዎች መሞላቱ አስደሳች ነው፤ ይህም ከነዚህ አንዱ ነው። በዚያን ዕለት የዳኑትን ሰዎች የሆነ ሰው ቆጠራቸውና ሉቃስ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ የቁጥሩን ልክ ጻፈው። በሐዋርያት ሥራ 4:4 ያመኑ ወንዶች ቁጥር «አምስት ሺህ ያህል ሆነ» ይላል። እንዲሁም ይኸው የቆጠራ መረጃ እንዲቀመጥ ያደረገው (የመራው) መንፈስ፤ በትክክል መመዝገቡንም ተመልከቶአል።

በሐዋርያት ሥራ 4:8 ወንጌሉን በመስበካቸው ምክንያት ታስረው የነበሩት ዲፕሮስና ዮሐንስ፤ በሃይማኖት መሪዎች ፊት ይቀርባሉ። ከዚያም ዲፕሮስ «በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ» ያለፍርሃት የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ እንዳወጀ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይኸው ዲፕሮስ፤ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ስለ ነበር፤ ስለ ክርስቶስ ለመሞት እንኳ ቢሆን በድፍረት ተዘጋጅቶ ነበር። የሚገርመው ግን ጥቂት ሳምንታት ሲቀረው በመሀላ ክዶት ነበር። ልዩነቱን ያመጣው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ነው።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ ዲፕሮስና ጓደኞቹ ወደ ጸሎት ስብሰባ ይሄዱ ነበር። አስቀድመን እንደተመለከትነው፤ በጸሎቱ ጊዜ «በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፤ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ» (የሐዋ. 4:31)። ሙላቱ የተሰጣቸው ወንጌሉን በድፍረት በማወጅ ክርስቶስን እንዲያስከብሩ ነበር። በዚህ ስፍራ ዲፕሮስ ሁለት ሙላቶች እንደነበሩት ይታያል። ከመስበኩ በፊት ተሞልቶ ነበር (ቁ. 8)፤ እንደገና ደግሞ እርሱና አብረውት የሚያገለግሉ ሐዋርያት ከጸሎቱ በኋላም ተሞልተዋል (ቁ. 31)።

ሆኖም ኃይልን ለማግኘትና ለሚሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለስብከት ብቻ የተወሰነ አልነበረም። ሐዋርያት እጅግ ለተበራከቱ አዳዲስ አማኞች በሚሰጧቸው ዕለታዊ አገልግሎቶች ስለተጠመዱ፤ ራሳቸውን ሙሉ ለሙሉ ለቃሉ አገልግሎት መስጠት አልቻሉም ነበር፤ ስለዚህ ሰባት ሰዎች ለዚህ ተግባራዊ የአስተዳደር ሥራ እንዲሾሙ ጠየቁ።

ለተመራጮቹም ሦስት መመዘኛዎችን አስቀመጡ። እነዚህ ሰዎች «በመልካም የተመሰከረላቸው መንፈስ ቅዱስና ጥበብም የሞላባቸው» (የሐዋ. 6: 3) መሆን ነበረባቸው።

ይህም አንድን አስፈላጊ ነገር ይነግረናል። አማኞች ሁሉ «በመልካም የተመሰከረላቸው፣ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላባቸው» ቢሆኑ ኖሮ፣ መመዘኛው ትርጉም አይኖረውም ነበር። አንዳንዶች አንዳንድ አስፈላጊ ነገር የሚጉድላቸው መሆን አለባቸው። መልካም ምስክርነት፣ በመንፈስ ቅዱስና በጥበብ መሞላት ሁሉም አስፈላጊዎች ናቸው።

ዛሬ እነዚህ ብቃቶች የሌሉት ማንኛውም ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሾም የለበትም። ዛሬ «በመልካም የተመሰከረላቸው፣ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላባቸው» ተብለው ሊጠሩ የሚችሉ የቤተ ክርስቲያ አባላት ምን ያህሎቹ ናቸው? ይሁንና እነዚህ መጠይቆች ለመንፈሳዊ ሳይሆን፣ ለተግባራዊ አገልግሎት የቀረቡ ነበሩ።

ይህ እንደ አናጺም ይሁን፣ እንደ አስተዳዳሪው የቤት ጠባቂ፣ ወይም እንደ ጸሐፊ በመሆን ለእግዚአብሔር ክብር ከሁሉም የላቀ ተግባራዊ ሥራ ለማከናወን፣ ከመልካም ምስክርነትና ጥበብ ጉን በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንዳለብን አያመለክትምን?

የቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ለሁሉም ዓይነት አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ትታገዝ እንደ ነበር፣ የዚህን ልምድ ምሳሌዎች በብዛት ማቅረብ እንችላለን።

በመንፈስ ቅዱስ መሞላትን ገለል አድርገን ልንተወው የምንችለው አማራጭ ነገር ሳይሆን፣ የግድ ተግባራዊ ማድረግ የሚገባን አስፈላጊ ልምድ እንደሆነ ተረድቻለሁ። የተትረፈረፈ ሕይወትና ፍሬያማ አገልግሎት እንዲኖረን ከተፈለገ ይህ የግድ መሆን ያለበት ነገር ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሕይወት የተቃወሰ ያልተለመደም ሕይወት ሳይሆን፣ ትክክለኛ ክርስቲያናዊ ሕይወት ነው። በመንፈስ ቅዱስ ያልተሞላ ሕይወት ግን ከተጠበቀው በታች ማለትም እግዚአብሔር ልጆቹ እንዲኖሩበት ከሚፈልገው ከሚሰጠውም በታች ነው ማለት ነው። ስለሆነም፣ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንዳልተለመደ ወይም እንደተለየ፣ ወይም በተመረጡ ጥቂት ሰዎች ዘንድ ብቻ የሚታወቅ ልምምድ ተደርጎ መወሰድ የለበትም። ይልቁንም ለሁሉም የታቀደ፣ በሁሉም የሚፈለግና ለሁሉም የወደደ የሚቀበለው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሁላችንንም «መንፈስ ይሙላባችሁ» እያለ የሚያዘን ለዚህ ነው።

9. እንዴት በመንፈስ ቅዱስ መመለስ

እንደሚቻል

በአገልግሎቱ ዘመን ብዙ ጊዜ ከተጠየቅኋቸው ጥያቄዎች አንዱ «እንዴት በመንፈስ ቅዱስ ልሞላ እችላለሁ?» የሚል ነው። እንደንሞላ ታዝዘናል፤ ግን ትእዛዙን እንዴት እንፈጽመዋለን? የመንፈስ ቅዱስ ሕልውናና ኃይል በያንዳንዳችን ሕይወት ውስጥ ገሃድ የሚሆነው እንዴት ነው? ይህ የጉዳዩ ዋነኛው ነው። በመንፈስ ቅዱስ መመለስ ምን እንደሆነ በራሳችን ልምድ እስካልተረዳነው ድረስ፤ እስካሁን ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙሉ የተናገርሁት ሁሉ ከሕይወታችን ጋር ያልተዛመደ የእውቀት ነገር ብቻ ሆኖ መቅረቱ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በየትኛውም ስፍራ በመንፈስ ቅዱስ ስለመመለስ ግልጽና ትክክለኛ የሆነ ዘዴ ወይም ቀመር አለመስጠቱ አስገራሚ ነው። ለዚህ ምክንያቱ ምናልባት ብዙዎቹ የመጀመሪያ ክፍለ-ዘመን አማኞች እንዴት እንደሚሞሉ እንዲነገራቸው እንደማያስፈልጋቸው አምናለሁ። መንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሕይወት ትክክለኛው የክርስትና ሕይወት እንደሆነ ያውቁ ነበር። ዛሬ በዝቅተኛ የመንፈሳዊ ሕይወት ደረጃችን ስለመንፈስ ቅዱስ ሙሉ የተናገሩት ግራ መጋባታችን የሚያሳዝን ነገር ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ርእስ ጉዳይ የሚናገረው ብዙ ነገር ስላለው፤ አዲስ ኪዳንን ሙሉ ለሙሉ ስንመለከት፤ በመንፈስ ስለተሞላው ሕይወት ትርጉምም ሆነ፤ ወይም እንዴት በመንፈስ የተሞላ ሕይወት እንደሚኖረን በአእምሮአችን ውስጥ ምንም ጥርጣሬ ሊኖር አይችልም። እንዴት በመንፈስ እንደምንሞላ አዲስ ኪዳን የሚያስተምርበት ሁኔታ በሦስት ቃላት ሊጠቃለል እንደሚችል አምናለሁ፡- መረዳት፤ መገዛት፤ እና በእምነት መመላለስ ናቸው።

መረዳት

በመንፈስ ቅዱስ ለመመለስ የመጀመሪያው ደረጃ መረዳት ነው። ይህም ማለት እግዚአብሔር በቃሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የገለጸልንና ልናውቃቸውና ልንረዳቸው የሚያስፈልጉን አንዳንድ እውነቶች አሉ ማለት ነው። ከነዚህ መካከል አንዳንዶቹን አስቀድመን ገልጸናቸዋል፤ እስኪ እነዚህ ነገሮች በአእምሮአችን ውስጥ በትክክል መዛመዳቸውን እናረጋግጥ። እነዚህ እውነቶች ምንድን ናቸው?

የመጀመሪያው መረዳት የሚገባን እውነት እግዚአብሔር መንፈሱን እንደሰጠንና እርሱም በውስጣችን እንደሚኖር ነው። ክርስቶስን እንደ አዳኝ አድርጌ ከተቀበልሁ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በሕይወቴ ውስጥ ይኖራል። ልብ በል፤ ለእኔ የእርሱ በኔ ውስጥ መኖር ላይሰማኝ ይችላል፤ ይህ ማለት ግን መንፈስ ቅዱስ በኔ ውስጥ የለም ማለት አይደለም። መረዳት ያለብን የመኖሩን ሐቅ ነው። እግዚአብሔር የክርስቶስ በሆኑ አማኞች መንፈስ ቅዱስ በነርሱ ውስጥ ይኖራል ብሎአል፤ እርሱ ደግሞ ሊዋሽ አይችልም። ይህን ሐቅ በእምነት እንቀበለዋለን።

እንዲሁም ደግሞ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ እንሞላ ዘንድ እንደሚያዘን መረዳት አለብን። ይህም ማለት በመንፈስ መሞላት ላንተ የእግዚአብሔር ፈቃድ ስለሆነ፤ ይህንን ችላ ማለት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ማፈንገጥ ነው ማለት ነው። ይህ የርሱ ትእዛዝ ስለሆነ፤ ፈቃዱ ነው ማለት ነው። ይበልጥ ግልጽ ለማድረግ፤ እግዚአብሔር በመንፈሱ ሊሞላን ይሻል። ያ ለኔ አስደናቂ እውነት ነው። እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ሙላት በሙሉ ፈቃደኝነት መስጠት ይፈልጋል። ይልቁንም ሕይወታችንን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር እና በርሱ ተመርተን እንድንኖር ይፈልጋል። «እንኪያስ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፤ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይስጣቸው?» (ሉቃስ 11:13)። አስተውል፤ እኔ በመንፈስ ቅዱስ ሳልሞላ ብቀር፤ ይህ የሆነው በእግዚአብሔር እምቢተኝነት ምክንያት ሳይሆን፤ ጥፋቱ ሙሉ ለሙሉ የኔው ነው።

ይሄ ደግሞ መረዳት ወዳለብን ተጨማሪ ነጥብ ይመራናል፤ ያም በሕይወታችን ውስጥ የኃጢአት መኖር ነው። በሕይወታችን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የሚያግደው ምንድን ነው? ኃጢአት ነው። በመንፈስ ቅዱስ ከመሞላታችን በፊት በሕይወታችን ውስጥ የሚገኘውን የታወቀ ኃጢአት ሁሉ በታማኝነትና ሙሉ ለሙሉ በመናዘዝ ማስተካከል አለብን። ይህ ከሰወርናቸው ወይም በሕይወታችን ውስጥ መኖራቸውን እንኳ ከማናውቃቸው ነገሮች ጋር ስለሚያፋጥጠን በጣም የሚከብደን ሊሆን ይችላል፤ ዳሩ ግን ከኃጢአት ሳይነጹ በፊት የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ሊኖር አይችልም፤ ከኃጢአት ለመንጸት ደግሞ የመጀመሪያው ደረጃ የኃጢአትን መኖር ማወቅ ነው።

ብዙዎቻችን በአንድ ወይም በሌላ ወቅት በቤታችን የውኃ ሷምሷም ሰመደፈናቸው፤ ውኃው እየተንጠባጠበ የመጣበት ወይም ሙሉ ለሙሉ የተቋረጠበት አጋጣሚ እናስታውሳለን። እኔ በምኖርበት በሰሜን ካሮላይና

አየሩ ብዙውን ጊዜ በጣም ቀዝቃዛ አይደለም፤ ዳሩ ግን አንዳንድ ጊዜ ለአንድ ሰዎች የሙቀት መለኪያው ከዚሮ በታች 20 ዲግሪ ሴንቲግሬድ ሲወርድ ተመልክቻለሁ። ምንም እንኳ ውኃውን ከምንጩ ወደቤታችን የሚያመጡ ደምደሞች በመሬት ውስጥ በጥልቀት ቢቀበሩም፤ በጣም ከመቀዝቀዛቸው የተነሣ በረዶ መሥራታቸውን አይቻለሁ። አንዴማ እንዲያውም መሬቱን ቆፍረን በደምደሙ መጋጠሚያ ላይ የተከማቸውን በበረዶ ማቅለሜ መሳሪያ (blow torch) ማቅለጥ ነበረብን። በሕይወታችን ውስጥ ኃጢአት ሲኖርም እንዲሁ ነው። ኃጢአት በደምደሞች ውስጥ እንደ ተጋገረው በረዶ፤ መንፈሳዊውን ነገር በሚጠላው ዓለም አማካኝነት መንፈሳዊ ሕይወታችን «ቀዝቅዞአል»። ለዚህም መፍትሔው አንድ ብቻ ነው፤ ይኸውም የተደፈነውን ነገር ማንሳት ወይም ንስሐ መግባትና የመንፈስ ቅዱስ ውኃ እንዲፈስስ ማድረግ ነው።

ብዙ ሰው የሚሠቃይበትን «የደም ቅዳ ደምደሞችን መደንደን» (የደም ብዛት) አደገኛ በሽታ ብዙዎቻችን እናውቀዋለን። የደምቅዳ ደምደሞች ዛሬም የሕክምና አዋቂዎች ባልደረሱባቸው ነገሮች ምክንያት ይደፈናሉ። አሁንም ደም በነጻነት ለመፍሰስ ይችል ዘንድ እነዚህን የደም ቅዳ ደምደሞች እንዴት ማንጸት እንደሚገባቸው ገና አላወቁም። በተደጋጋሚ ደም ለማስተላለፍ የሚረዳ ቀዶ-ጥገና ይደረጋል፤ ዳሩ ግን በሕክምና ዘዴው ላይ አሁንም ቢሆን የሕክምና አዋቂዎች አላብ የተከፋፈለ ነው። የደም ቅዳ ደምደሞችን ለማንጸት የሚችል «ንጥረ ነገር» ለማግኘትና በየዓመቱ በዚህ በሽታ የሚረግፉትን በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩት ሰዎችን ሕይወት ለማትረፍ ለሚደረገው የሕክምና ምርምር በብዙ የዓለም አገሮች ከፍተኛ መጠን ያለው ገንዘብ ወጭ ይደረጋል።

በተመሳሳይ ሁኔታ፤ የወይት ዋንኛ ፈላሽ ይፈልቅ ዘንድ፤ የሕይወታችንን ደምደሞች፤ ወይም የደም ቅዳዎች ለማንጸት በክርስቶስ የተሰጠን የደሙን ፈዋሽ ንጥረ ነገር መጠቀም ለሕይወታችን አስፈላጊ ነው። ኃጢአት ታላቅ እንቅፋት ወይም ግድግዳ ነው፤ የክርስቶስ ደም ደግሞ በንስሐና በእምነት ሲጠቀሙበት ማገጃውን ማለት ኃጢአትን በማስወገድና በማንጸቱ ረገድ ወደር የለውም።

አንዳንድ ጊዜ አዳዲስ አማኞች አሁንም ኃጢአተኞች መሆናቸውን በመረዳት ስጋት ይገባቸዋል፤ በዚህም ጊዜ ገና እየተፈተኑ መቆየት ብቻ ሳይሆን፤ ለፈተናዎች ሊንበረከኩም ይችላሉ። በመሠረቱ አሮጌው የኃጢአት ተፈጥሮ አሁንም በውስጣችን ስላለ ይህ ሊያስደንቅን አይገባም። አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት በውስጡ የሚገዛው

አንድ ኃይል ብቻ ነበር፤ አሮጌው ሥጋዊ ባሕርይ፤ ዳሩ ግን ክርስቶስን በምንቀበልበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሊያድር ይመጣል። አሁን በሕይወታችን ውስጥ ሁለት ባሕርያት ይሠለጥናሉ ማለት ነው። እነርሱም ለእኔነት እንድንኖር የሚፈልገው አሮጌው የኃጢአት ባሕርይ (ተፈጥሮ) እና ለእግዚአብሔር እንድንኖር የሚሻው አዲሱ መንፈሳዊ ባሕርይ ናቸው። ጥያቄው እንግዲህ ከነዚህ ሁለት ባሕርያት በተግባራችን ላይ የሚገዛው የትኛው ነው? የሚል ነው። በመንፈስ ቅዱስ መምላት በጣም አስፈላጊ የሚሆነው ለዚህ ነው። መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን እስካልተቆጣጠረ ድረስ፤ ለአሮጌው የኃጢአት ተፈጥሮአችን ከመገዛት አናመልጥም። ይሁንና በሕይወታችን ውስጥ ኃጢአት እንዲኖር አስከፈቀድን ጊዜ ድረስ፤ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ይዳፈናል።

ስለሆነም የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ለማግኘት ከፈለግን፤ ከሕይወታችን ውስጥ ኃጢአትን ማስወገድ አለብን። ይህ ከበርካታ ምክንያቶች የተነሣ ቀላል ተግባር አይደለም። በመጀመሪያ ደረጃ፤ በሕይወታችን ውስጥ ኃጢአት የመኖሩን እውነታ መጋፈጥ በጣም ሊከብደን ይችላል። ኩራት ብዙውን ጊዜ የኃጢአታችን ሥር ሲሆን፤ በእግዚአብሔር እና በሰው ፊት ራሳችን አስቀድመን እንዳሰብነው መልካም ሰዎች እንዳልሆንን በእውነተኛነት ስንቀበል ይቆስላል።

በሕይወታችን ውስጥ ለኃጢአት መፍትሔ መሻት የሚከብደው፤ (ቀጥለን እንደምንመለከተው) ኃጢአታችንን ማወቅ ብቻ ሳይሆን፤ ንስሐ መግባትም ስላለብን ነው። አንዳንዶቻችን የኃጢአት ልምምዳችንን ላለማቆም፤ ኃጢአታችንን እየተንከባከብንና እየታገሥን ልንሆን እንችላለን። በማርቆስ 10 እንደ ተጠቀሰው ባለጸጋ፤ ክርስቶስ ለኛ ያለውን ነገር እየፈለግን፤ በኃጢአታችን ለመጽናት እንሻለን።

በሕይወታችን ለኃጢአት መፍትሔ መሻት የሚከብደን ሌላው ምክንያት፤ ኃጢአት መንፈሳዊ ዓይኖቻችንን ማሳወሩ ሲሆን፤ ባመዛኙ ከታወርንባቸው ነገሮች አንዱ የተዘፈቅንበትን አስፈሪ የኃጢአት ጥልቀት አለማወቃችን ነው። የሕይወት ክፍላችንን በሙሉ ምን ያህል እንደወረረው የምንናገረውን፤ የምናስበውንና የምንሠራውን ነገር ሁሉ ምን ያህል እንደተጠናወተው መመልከት ይሳነናል። በሕይወታችን ውስጥ በጉልህ የምናያቸውን ኃጢአቶች መናዘዝ ቀላል ነው። ከጌታ ጋር የምናደርገውን እርምጃ በእጅ-አዙር መንገድ በይበልጥ የሚያደናቅፉትን ሌሎች ኃጢአቶች ቶሎ ለመመልከት ግን ይከብደናል።

መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ጉዳይ ላይ የሚያተኩረው ለዚህ ነው። እጅግ ከፍተኛ የሆነ መከራ የሚያስከትሉብን ለሚመስሉን ኃጢአቶች ብቻ ንስሐ መግባት እንደሚገባን በማለብ፤ ሕይወታችንን ባጋጣሚ በምንመረምርበት ሁኔታ መርካት የለብንም። ይልቁንም፤ በጸሎት መንፈስ ውስጥ ሆነን የእግዚአብሔርን ቃል በምናጠናበት ጊዜ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ደራሲ የሆነው መንፈስ ቅዱስ፤ ለእግዚአብሔር መናዘዝ የሚገቡንን ሌሎች የሕይወት ክፍሎች በማሳየት ይወቅሳናል። እኛ የምናስበውን ኃጢአት ብቻ መናዘዝ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ድምፅ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ከእግዚአብሔር ቃል በሰማን ጊዜም እንዲሁ መናዘዝ ይኖርብናል። «የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግባር ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል» (2ኛ ጢሞ. 3: 16)።

ንስሐ የኃጢአትን ያህል ስፋት ሊኖረው ይገባል። የመኃልይ መዝሙር «ወይነን ስለሚያጠፉት ጥቃቅን ቀበሮዎች» ያስጠነቅቀናል (2: 15)። ይህም «ጥቃቅን» ኃጢአቶች ለጌታ የሚኖሩንን ፍሬያማነቶች ሊያወድሙ የሚችሉበትን መንገድ የሚያመለክት ነው። በሕይወታችን ውስጥ ኩራት፤ ምቀኝነት፤ ወይም መራራነት ሊኖር ይችላል። ምናልባት ሐሜት፤ ትዕግሥት ማጣት፤ የርሳራኔ መጉደል ወይም ከቁጥጥር የወጣ ንዴት ሊኖር ይችላል። ከነዚህ ውስጥ የትኛውም በዙሪያችን ለሚገኙ ሰዎች የሕይወትን ጣዕም ሊያጉመዝዝ ይችላል። ንጹሕ ያልሆኑ አሳቦች ይነጹ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር መምጣት አለባቸው። ሆኖምነትን ወይም ስንፍናን ማስወገድ አለብን። ወይም ምናልባት የጊዜ አጠቃቀሞችን፤ የገንዘብ አጠቃቀሞችን፤ ወይም የሕይወት ስልታችንን፤ ወይም የሰጠንን ስጦታ ስለመጠቀማችን (ወይም ስለማበላሸታችን) መንፈስ ቅዱስ ሊናገረን ይችላል። ምናልባት ከቅርባችን ለሚገኘው ሰው ያለን ፍቅር ቀዝቅዞ ይሆናል። በሌላ አባባል፤ ለይተን የምናውቀውን ኃጢአት ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በማቅረብ ንስሐ መግባት አለብን። ኃጢአት ሁሉንም ዓይነት ቅርጾች ስለሚይዝ፤ በጸሎት መንፈስ ውስጥ ሆነን ልባችንን በምንመረምርበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሊመራን ይገባል።

በቅርቡ አንድ ወጣት ወደኔ ዘንድ መጣና መንፈስ ቅዱስ እንደተወሰደበት ነገረኝ። እኔም መንፈስ ቅዱስ እንዳልተወሰደበትና ዳሩ ግን በአንድ በሆነ ኃጢአት መንፈስ ቅዱስን ሊያሳዝን እንደሚችል ነገርሁት። እርሱም በሕይወቱ ውስጥ በእግዚአብሔር እና በርሱ መካከል መጋረጃ ሆኖ ሊቆም የሚችል አንድ ኃጢአት እንዳለበት እንደማያስብ

ገለጸልኝ። እኔም «ከቤተሰብህ ጋር ያለህ ኅብረት እንዴት ነው?» አልሁት። «ምንም አይል፤ ግለፍያ ነው ለማለት ግን አይቻልም» አለኝ። ጠለቅ ባለ ጥያቄ፡ «አባትህን ታከብራቸዋለህ?» አልሁት። እርሱም በዚህ ጉዳይ ላይ ኃጢአት እንደሠራ ነገረኝ። ከዚያም፡ «አሁን ለምን ወደ አባትህ በመሄድ ቀጥተኛና ግልጽ ውይይት አድርገህ ጥፋተኛ ከሆንህ ንስሐ አትገባም?» አልሁት። ይህንኑም አከናወነና ከጥቂት ቀናት በኋላ በፈገግታ ተሞልቶ «ኅብረታችን ተስተካከሉአል» አለኝ።

ከኃጢአታችን ንስሐ ስለመግባት መግለጽ የሚያሻን አንድ ተጨማሪ ነጥብ አለ። በሕይወታችን ውስጥ ስለሚገኙ ኃጢአቶች ታማኞች መሆን ብቻ ሳይሆን፤ ከሁሉም ወደጠለቀው ኃጢአት መዝለቅ መቻል አለብን፤ ይህም ክርስቶስ ሕይወታችንን እንዲገዛው ያለመፍቀዳችን ኃጢአት ነው። ማንኛውም ክርስቲያን ሊጠይቀው የሚገባው ከሁሉም የላቀ መሠረታዊ ጥያቄ ይህ ነው፡- ሕይወቴን የሚገዛው ማነው? ራሴ ወይስ ክርስቶስ?

«እኔነት»ን በሕይወታችን አስኳል ውስጥ እስካስቀመጥን ጊዜ ድረስ፤ ሁልጊዜም ኃጢአት የማያቋርጥ ችግር ይፈጥራል፤ ስለዚህም ሁልጊዜም ሕይወታችን በሽንፈትና ተስፋ በመቁረጥ የተሞላ ይሆናል። አዲስ ኪዳን ራሳችንን ሙሉ ለሙሉ ለክርስቶስ እንድናስረክብ በሚናገር የክርስቶስ ትእዛዝ የተሞላ ሆኖ ሳለ፤ ለክርስቶስ ጌትነት ጉዳይ ገና ያልተዋጣላቸው ክርስቲያኖች በብዛት መኖራቸው የሚያስገርም ነው፤ «በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ» ይላል (ሉቃስ 9:23)። ለምሳሌ፤ ከሁሉም በላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ሳንጠይቅ፤ የራሳችንን ዓላማዎች መዘርጋት፤ በራሳችን አነሣሽ ምክንያቶች መሥራትና የራሳችንን መሻቶች መፈለግ ምንኛ ቀላል ነገር ነው! ዳሩ ግን የራሳችንን ዕቅዶችና ልምዶች ትተን፤ የርሱን መንገድ እንድንሻ ይጠራናል። ከሕይወታችን ዙፋን ላይ እንድንነሣና የሕይወታችንን ክፍል ሁሉ እርሱ እንዲገዛው እንድንለቅለት ይጠይቀናል። «በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለሁሉ ሞተ» (2ኛ ቆሮ. 5:15)። ኃጢአት ሕይወትህን ሙሉ ለሙሉ በሚያሳዝን ሁኔታ እንዴት እንደተቆጣጠረ ተረድተሃልን? ክርስቶስ በሕይወትህ ውስጥ በሁሉም ነገር ላይ እንዲገዛስ ትፈቅዳለህን?

እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንዳለና እግዚአብሔርም ሕይወታችን በመንፈሱ ቁጥጥር ሥር እንዲሆን እንደሚፈልግ መረዳት አለብን፤ ይሁንና ኃጢአታችንን ሙሉ ለሙሉ

መረዳት አስፈላጊ ነው። ከሁሉም በላይ ሕይወታችንን ማን እንደሚገዛው የሚያሳየን ጥያቄ መጠየቅ አለብን፤ እኛው ነን ወይስ ክርስቶስ? ወደ ሁለተኛው ነጥብ መሸጋገር የምንችለው ራሳችን ለጠየቅነው ጥያቄ መልስ አግኝተን ከሆነ ብቻ ነው።

መገዛት

በመንፈስ ቅዱስ በመሞላት ሂደት ውስጥ ሁለተኛው ደረጃ መገዛት የምንለው ነው። ይህን ስል ምን ማለቱ ነው? መገዛት ስል፡ የራሳችንን መንገድ ትተን፤ በሕይወት ክፍላችን ሁሉ ከሁሉም በላይ ክርስቶስን ጌታችን አድርገን ለመገዛት ራሳችንን መስጠት ማለቱ ነው።

የዚህ ነገር አስፈላጊነት ከዚህ በላይ መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን እንዳይቆጣጠር ኃጢአት እንዴት እንደሚያግደው በተነጋገርን ጊዜ ተመልክተነዋል። የኃጢአት ባሕርይ የእኔነት ፈቃድ ነው፤ ከክርስቶስ ይልቅ ራሳችንን በሕይወታችን ዙፋን ላይ ማስቀመጥ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት በርሱ ቁጥጥር ሥር ለመሆንና በርሱ ለመገዛት አማራጩ መንገድ፡ እኔነትን አውርደን ክርስቶስን በሕይወታችን ዙፋን ላይ ማስቀመጡ ነው። ይህም ሊሆን የሚችለው ለርሱ ስንገዛና የሕይወታችን ጌታ እንዲሆን ስንፈቅድለት ነው።

በሕይወታችን ውስጥ ለክርስቶስ መገዛት እውን የሚሆነው እንዴት ነው? እኔ የማምንባቸው ሁለት ደረጃዎች አሉ፡-

በመጀመሪያ ደረጃ፡ የመናዘዝና ንስሐ የመግባት ደረጃ አለ። መረዳት ከሚገባን ነገሮች አንዱ የኃጢአታችንን ጥልቀት እንደሆነ አስቀድመን አይተናል። ይሁንና ከመረዳት አልፈን መሄድ አለብን። ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ተናዝዘን፤ ንስሐ መግባት አለብን። ኃጢአተኞች መሆናቸውን የሚያውቁና የሚያስቸግሯቸውም የተወሰኑ ኃጢአቶች የትኞቹ እንደሆኑ ሊናገሩ የሚችሉ ብዙ ሰዎች አሉ። በኃጢአታቸው ሊጸጸቱና ሁኔታው ቢለወጥላቸው እንደሚወዱ እንኳ ሊመኙ ይችላሉ። ዳሩ ግን ምንም ዓይነት ለውጥ አልተገኘም። ለምን? ኃጢአታቸውን ለእግዚአብሔር ተናዝዘው ንስሐ አልገቡማ!

ምንም እንኳ መጽሐፍ ቅዱስ የአንድን ሣንቲም ሁለት ገጽታዎች ያህል የተቀራረቡ አድርጎ ቢቆጥራቸውም፤ በመሠረቱ በመናዘዝና ንስሐ በመግባት መካከል ልዩነትም አለ። መናዘዝ ኃጢአት እንዳለ አምኖ መቀበል ነው። በእግዚአብሔር ፊት፤ የማውቃቸውን አንዳንድ ኃጢአቶች ስለፈጸምሁ ኃጢአተኛ መሆኔን አውቃለሁ ብሎ መቅረብ ማለት ነው።

የሚያስደንቀው ራሳችንን በማዋረድ ኃጢአታችንን ተናዝዘን በፊቱ ስንቀርብ፤ እግዚአብሔር ይቅር እንደሚለን ቃል መግባቱ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ የተሰፋ ቃሎች አንዱ 1ኛ ዮሐ. 1፡9 ነው፡- «በኃጢአታችን ብንናዝዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመፃም ሁሉ ሊያነጻን የታመነና ጻድቅ ነው»።

ንስሐ መግባት ማለት ኃጢአትን መካድ ማለት ነው። አዲስ ኪዳን በመጀመሪያ በተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ «ንስሐ መግባት» የሚለው ቃል ሙሉ እና ፍጹም የሆነ የአእምሮ ለውጥ ማለት ነው። ንስሐ መግባት ማለት በኃጢአቴ መጻጸት ወይም ለእግዚአብሔር መናዝዝ ብቻ ሳይሆን፤ ከዚያ (ከኃጢአቴ) ወደ ክርስቶስና ወደ ፈቃዱ መመለስ ማለት ነው።

ክፉ አሳቦች አእምሮዬን ሞልተው ከሆነ፤ ስለነርሱ ንስሐ ስገባና በእግዚአብሔር ጸጋ አእምሮዬን እርሱን በሚያስከብሩ ነገሮች ለመሙላት ስወስን፤ ክፉ አሳቦቴን ከጀአቸዋለሁ ማለት ነው። አንድን ሰው ካስቀየምሁና ፍቅር የጐደለውን ተግባር ከፈጸምሁበት፤ ለዚያ ሰው ቅያሚውን በፍቅር የሚተካ ማንኛውንም አስፈላጊ የሆነ ነገር ለማድረግ እወስናለሁ። የሕይወት ዘይቤዬ እግዚአብሔርን የማያስደስት ከሆነ፤ ይበልጥ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ወደሚቆራኝበት መንገድ እቀይረዋለሁ። ንስሐ መግባት ሆን ተብሎ ከኃጢአት የሚመለሱበት መንገድ ነው። «እንግዲህ ከወዴት እንደ ወደቅህ አስብ ንስሐም ግባ» (ራእይ 2፡5)።

በመገዛት ውስጥ የመጀመሪያው ደረጃ በሕይወታችን ውስጥ የምናውቃቸውን ኃጢአቶች በሙሉ መናዝዝና ንስሐ መግባት ነው። የሁለተኛ ደረጃ ራሳችንን ለእግዚአብሔርና ለፈቃዱ ማስረከብ ነው። መናዝዝና ንስሐ መግባት የመገዛት አሉታዊ ገጽታዎች ተደርገው ሊገለጹ ይችላሉ። ይህም በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ቁጥጥር የሚያግዱትን ነገሮች ሁሉ ማስወገድን ያካትታል። ራሳችንን ለእግዚአብሔር ማስረከብ አዎንታዊ ገጽታ ሆኖ ሊገለጽ ይችላል። ይህም ሕይወታችንን ሙሉ ለሙሉ በተቻለን ሁሉ ለሕይወታችን ላለው ፈቃዱ በሙሉ ማስገዛት በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ ማስቀመጥን ያካትታል።

ይህ ራሳችንን ለእግዚአብሔር የማስረከቡ ደረጃ በሮሜ ምዕራፍ 6 ውስጥ በግልጽ ተብራርቷል። በዚያ ምንባብ ውስጥ ጳውሎስ ከዚህ ቀደም ኃጢአት በሕይወታችን ውስጥ ስለገዛበት ሁኔታ ይናገራል። አሁን ግን እኛ የክርስቶስ ነን ከእንግዲህ የምንኖረው ለአሮጌው ገዢያችን ለኃጢአት ሳይሆን፤ ለአዲሱ ገዢያችን ለኢየሱስ ነው፤ ስለሆነም ራሳችንን መስጠት

የሚያሻን ለእግዚአብሔር እንጂ ለኃጢአት አይደለም። «በልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ፤ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደምትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ» (ሮሜ 6: 13)። ከዚያም ጳውሎስ ከኃጢአት ባርነት ነፃ እንደወጣንና ከእንግዲህ ለኃጢአት እንደማንገዛ መናገሩን ይቀጥላል። ገዢዎችን ለውጠናል። ልክ በመጀመሪያው ምዕተ ዓመት ባሪያ እንደሚሸጥና የሌላ ጌታ ንብረት እንደሚሆን፤ እኛም በክርስቶስ ደም ተገዝተን አሁን የእግዚአብሔር ንብረት ሆነናል። «ከኃጢአትም አርነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ተገዛችሁ» (ሮሜ 6: 18)፤ «ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ» ተብለው የተተረጎሙት ቃላት፤ በመጀመሪያው የግሪክ ቋንቋ ግሩም ትርጉም አላቸው። አሳቡ በተለያዩ የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች በተለያዩ መንገዶች ተተርጉሞአል፡- «ራሳችሁን በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ አስቀምጡ» (ሪልፕስ)፤ «ራሳችሁን ለእግዚአብሔር ሰጡ» (ኤን - አይ - ቪ)፤ «ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ» (ኒው አሜሪካን እስታንዳርድ ቪርሻን)። ዳሩ ግን «የመስጠት» ሙሉው ትርጉም «ራስን ለሌላው ሰው አደራ መስጠት» ነው። በሌላ አባባል፤ ራሳችንን ለክርስቶስ በምንሰጥበት ጊዜ፤ እንዲሁ ቁጭ ብለን «መቼም እግዚአብሔር በኔ መሥራቱ አይቀርም» እያልን ተሰፋ አናደርግም። ይልቁንም ራሳችንን ለርሱ አደራ ሰጥተን፤ «ጌታ ሆይ፤ ልትጠቀምብኝ በምትፈልገው በማንኛውም መንገድ እንድትጠቀምብኝ፤ ላንተ የተሰጠሁ ንብረትህ ነኝ። በእጅህ ውስጥ ነኝና የምትፈልገውን ሁሉ አድርግ። ለሕይወቴ ያንተን ፈቃድ እንጂ የራሴን ፈቃድ አልሻም» እንላለን። «ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ» (ሮሜ 6: 13)።

ተመሳሳይ ቃል በሮሜ 12: 1 ላይ ተጠቅሷል፡- «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ»። ይህም ጠቅላላውን የሕይወት ክፍላችንን ያካትታል። ችሎታዎቻችንን፤ ስጦታዎቻችንን፤ ንብረቶቻችንን፤ ቤተሰቦቻችንን፤ አእምሮአችንን፤ ፈቃዳችንንና ስሜቶቻችንን ሁሉ ያጠቃልላል። የማያጠቃልለውና የምናስቀረው ምንም ነገር የለም። እንደ እውነቱ ከሆነ በከፊልም ሆነ በሙሉ ሊቆጣጠረንና ሊገዛን ይገባል። ይህ ጥቅስ የብሉይ ኪዳን አማኝ ሙሉ ለሙሉ ለእግዚአብሔር ስለሚያቀርበው መሥዋዕት ያስታውሰናል። ከሥጋው የሚያስቀረው ነገር አልነበረም፤ ሁሉንም በመሠውያ ላይ ያቃጥለዋል እንጂ! እንደዚሁም መስጠታችን

መገዛታችንም ሙሉ ለሙሉ መቅረብ አለበት፤ ይህም ምንም ዓይነት ቅድመ-ሁኔታ ሳያገደው የሚፈጸም መስጠት ነው።

ይህንን ስል የእግዚአብሔርን ቃል በመታዘዝ በበኩላችን የምንፈጽመው ግልጽና በማስተዋል የሚከናወን ተግባር መሆኑን የበለጠ እየተረዳሁ ነኝ። በርግጥ ይህ ንስሐ በገባንና ክርስቶስን እንደ አዳኞችን ብቻ ሳይሆን፤ እንደ ጌታችንም በተቀበልንበት የደኅንነት ጊዜ መከናወን አለበት። ይሁን እንጂ ለብዙ ሰዎች ከደኅንነት በኋላ የሚከተል አስቸጋሪ ክስተት ሊሆን ይችላል።

ምናልባት ክርስቶስን እንደ ጌታ አድርጎ በመቀበል መከተል ማለት ምን እንደሆነ በመጀመሪያ ሙሉ ለሙሉ አልተረዳንም ይሆናል፤ ቢሆንም ግን ወደ በኋላ ክርስቶስ የሚጠራን በርሱ እንድናምን ብቻ ሳይሆን፤ ያለምንም እገዳ እንደ ደቀ መዛሙርቱ እንድንከተለው መሆኑን መረዳት እንጀምራለን። የክርስቶስ የጌትነት ጉዳይ ግራ የሚያገባን ከሆነ ወዲያውኑ እርምጃ መውሰድ አለብን። ምንም እንኳ ከወራት በኋላ መንፈስ ቅዱስ ማስረከብ የሚገቡንን ሌሎች የሕይወት ክፍሎች ሊያሳየን ቢችልም፤ የኛ ፍላጎት ሙሉና የመጨረሻ የመገዛት ተግባር መሆን አለበት። ይህ በርግጥ ከመስጠታችን ምልክቶች አንዱ ነው። ራሳችንን ለእግዚአብሔር ስናስረክብ፤ እርሱም በተጨማሪ ልናስረክባቸው የሚገቡንን አዳዲስ የሕይወት ክፍሎች ያሳየናል።

ብዙ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ እውነተኛነታችንን ለማየት ሊፈትነን ይችላል። ሐቁ ሲታይ ግን እንድንሰጠው የማይፈልገውንና ለመስጠት ፈቃደኞች እንድንሆን የሚሻውን ነገር እንኳ እንድናደርግ ሊጠይቀን ይችላል። እኛም በሕይወታችን ውስጥ በኛ በኩል ሊሠራ ለሚፈልገው ነገር ሁሉ ፈቃደኞች መሆን አለብን።

ምናልባት ይህን ራሳችንን ለእግዚአብሔር ፈቃድ የመስጠቱን ነገር የበለጠ በግልጽ ለመረዳት፤ በርካታ መግለጫዎች መጠቀም ሊያስፈልግ ይችላል ይሆናል። አስቀድመን እንደተመለከትነው፤ በሮሜ 6 ጳውሎስ አዲስ ጌታ ስላለው ባሪያ የሚናገር መግለጫ ይጠቀማል። ፕሮፌሰር ዊልያም ባርክለይ ስለ ጳውሎስ ማዛመጃ እውነተኛ ትርጉም እንደሚከተለው ያሳስቡናል፡-

«ስለ አገልጋይ ስናስብ፤ ቃሉ እንደሚገባን ከሆነ፤ ከጊዜው ሊሰጥ የተስማማውን የተወሰነ ክፍል ለጌታው ስለሚሰጥና ይህንንም በማድረግ የተስማማበትን የተወሰነ ገንዘብ ስለሚቀበል ሰው እናስባለን። ለዚያ

ለተስማማበት ጊዜ ይህ ሰው በጌታው ትእዛዝ ሥር ነው፤ ዳሩ ግን የተዋዋለበት ጊዜ ሲያበቃ የፈለገውን ማድረግ ይችላል። ይሁንና በጳውሎስ ዘመን የባሪያ ሁኔታ በጣም የተለየ ነበር። የራሱ የሆነ ምንም ጊዜ አልነበረውም። ነፃ የሚሆንበት ጊዜ አልተፈቀደለትም። ጊዜው በሙሉ የጌታው ነበር። ሙሉ ለሙሉ የጌታው ንብረት ስለነበር፤ እንደፈለገው የሚሆንበት ምንም ጊዜ የለውም ነበር። በጳውሎስ ዘመን ባሪያው የአንድ ጌታ ሙሉ ንብረት ስለነበር፤ ሁለት ጌቶችን ማገልገል አይችልም ነበር። በጳውሎስ አእምሮ ውስጥ የነበረው ሥዕል ይህ ነው።»¹

ይሁንና ክርስቲያን ክርስቶስ የሚሰጠውን ነፃነት ስለሚያውቅና በዓለም ውስጥ ከሁሉም በላይ ነፃ ሰው ስለሆነ፤ በጳውሎስ ዘመን በነበረው ባሪያና (ጳውሎስ ራሱ እንደሚለው) በክርስቲያን መካከል ያለው ተመሳሳይነት በትክክል የሚሰማም አይደለም። በሌላ በኩል ግን እኔና አንተ የእግዚአብሔር እና የሕዝቡ ንብረት ለመሆን ተጠርተናል። ፈቃዱን ለማድረግ የተዘጋጀንና የምንናፍቅ ባለአደራዎች ለመሆን ተጠርተናል። ጳውሎስ ለቲቶ ሲጽፍ፤ ክርስቶስ «መልካሙን ለማድረግ የሚቀናውን ገንዘቡም የሚሆነውን ሕዝብ ለራሱ እንዲያነጻ፤ ስለ እኛ ነፍሱን ሰጥቶአል» ይላል (ቲቶ 2: 14)።

ምናልባት አሳቤን ግልጽ ለማድረግ ሌላ መግለጫ ብጠቀም ይሻላል። ለክርስቶስ ራስን የመስጠቱ መመሪያ፤ ሙሽራና ሙሽራዬቱ በጋብቻ በሚጣመሩበት ጊዜ የሚገቡትን ቃል ኪዳን ይመስላል። ለዘለቄታው የሚጸና አንድ አዲስ ውል ተፈጽሟል። ቃለ-መሐላውን በተማማሉና ጋብቻቸውን ባጸደቁበት ወቅት ጋብቻው በአሳብ ደረጃ ከፍጻሜ ደርሷል። እንደ እውነቱ ከሆነ ሁለቱ ሰዎች ተጋብተዋል። ይሁንና ሌላም ዓቢይ እውነት አለ፡- ባልና ሚስቱ እርስ በርሳቸው በጋብቻቸው ወቅት በጋራ ከፈጸሙት አዲስ ቃል ኪዳን እኩል ሕይወታቸውን አንዳቸው ለሌላቸው በመስጠት መኖር እንዳለባቸው ከልምድ ይገነዘባሉ።

በሕይወታቸው ውስጥ ጉድለቶች ቢኖሩና በየዕለቱም ችግሮች ቢጋረጡባቸውም ሁለት ሰዎች በቂ ጋብቻ አልፈጸሙም ማለት አይደለም። ይልቁንም እርስ-በርስ መፋቀር ምን እንደሆነ እየተማሩና ከዚያ ፍቅር የተነሣ ራሳቸውን እያስተካከሉ ያድጋሉ። እንደዚሁም በምናኔ ጉዞአችንም ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት የሚያበላሹትን ኃጢአቶች እንመለከታለን። ዳሩ ግን ከዚህ በላይ በሙሉ ልብ ለእግዚአብሔር በመስጠት ላይ የተመሠረተና ከከፍተኛው የሕይወት ደረጃ ለመድረስ እንሻለን።

ራስህን ለእግዚአብሔር አሳልፈህ ሰጥተህዋልን? ኃጢአህን ለርሱ በመናዘዝ ንስሐ ገብተሃልን? ራስህን ሙሉ ለሙሉ ከማስረከብ መሰናክል የሚሆኑ አንዳንድ ግልጽ ኃጢአቶች አሉን? እንደፈጸምሃቸው እንኳ ገና አምኑህ ካልተቀበልሃቸው ሌሎች ኃጢአቶች አልተላቀቅህ ይሆንን? ከሁሉም በላይ፤ እንዴት እንደሆነ በምታውቀው መንገድ፤ ምንም ቢሆን በሕይወትህ የርሱን ፈቃድ እንደምትሻ ለእግዚአብሔር ተናግረሃልን?

እግዚአብሔር በመንፈሱ እንዲሞላን መጸልይ አለብን የሚሉ ሰዎች አሉ። ይህ ጠቃሚ ጸሎት ሊሆን ቢችልም፤ በግሌ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ለዚህ ምሳሌ የሚሆን ገጠመኝ እምብዛም ወይም ሙሉ ለሙሉ አላገኝም። ይልቁንም፤ እግዚአብሔር ሕይወታችንን ሙሉ ለሙሉ እንዲረከብ መጸልይ እንዳለብን አምናለሁ። ከእኔነት ወይም ከራስ ወዳድነት የራስ ፍቅር፤ የራስ ፈቃድ፤ የራስ መሻት ተላቀን በእርሱ እንሞላ ዘንድ መጸልይ አለብን።

ለእግዚአብሔርና ለፈቃዱ ራስህን አሳልፈህ ካልሰጠህ፤ የዚህን መጽሐፍ ቀጣይ ገጽ ከማንበብህ በፊት በጉልበትህ ተንበርክከህ ለጌታህ ሕይወትህን እንድታስረክብ ላደፋፍርህ እወዳለሁ። «እንግዲህ ቅና ንስሐም ግባ። እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ ማንም ድምደን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፤ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል» (ራእይ 3፡19-20)።

እምነት

አሁን በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት አስፈላጊ ወደ ሆነው የመጨረሻው ደረጃ ላይ ደርሰናል፤ ይህንንም «በእምነት መመላለስ» ብለው እመርጣለሁ። በመጀመሪያ ደረጃ የተወሰኑ ነገሮችን መረዳት፤ ከዚያም ራሳችንን ለእግዚአብሔር አሳልፈን መስጠት፤ ቀጥሎም በእምነት የመመላለስን ምሥጢር ማወቅ አለብን።

ዋናው ነጥብ ይህ ነው፡- ለእግዚአብሔርና ለፈቃዱ ራሳችንን መስጠት ስንችል በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተናል ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ይቆጣጠረናል ይገዛናልም። አሁን በዚያ እውነት ልንሠራና እግዚአብሔር በመንፈሱ እንደሞላንና በርሱ ቁጥጥር ሥር እንዳለን ሙሉ ለሙሉ እርግጠኞች ሆነን መመላለስ አለብን።

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን እንደዚህ ያስቀምጠዋል፡- «እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንድንቃታችሁ፤ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደሆናችሁ ራሳችሁን ቁጠሩ»

(ሮሜ 6:11)። ራሳችሁን ቁጠሩ ተብሎ የተተረጉመው ቃል በግሪክ አንዳንድ ጊዜ በሒሳብ አያያዝ ውስጥ የሚያገለግል ነው። ለምሳሌ ከንግድ ስምምነት በኋላ የገንዘቡ መጠን ይሰላና ደብተር ውስጥ ይመዘገባል። በሒሳብ መዛግብት ላይ ያለው መግለጫ የግዥ ስምምነት እንደተደረገና ክፍያውም እንደተጠናቀቀ ያመለክታል። እኛም ራሳችንን ለክርስቶስ ስንሰጥና የሕይወታችን ጌታ አድርገን ስንከተለው አንድ ነገር እንደተፈጸመ እናውቃለን። መንፈስ ቅዱስ ሊመራንና ኃይል ሊሰጠን ሕይወታችንን ተቆጣጥሮታል። አሁን እንግዲህ ራሳችንን ለኃጢአት እንደሞትንና ለእግዚአብሔር እንደምንኖር አድርገን በመቁጠር በእምነት መመላለስ አለብን። በመንፈስ ቅዱስ ስለተሞላን በዚህ የእውነት ብርሃን መኖር አለብን። ይህም ለማስመሰል የሚደረግ ጥረት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር የተሰፋ ቃል ላይ ተደግፎ መኖር ማለት ነው። ይህንን ዶክተር ጆን እስቶት እንደሚከተለው አብራርተውታል፡-

«እንግዲህ (መቁጠር) ማለት እንዲሆን ማለም ብቻ አይደለም። የማናምነውን ነገር ለማመን እምነታችንን ማበረታታት አይደለም። አሮጌው ባሕሪያችን እንዳልሞተ በትክክል እያወቅን እንደሞተ አድርገን ለማስመሰል መጣር የለብንም። የተጠራው ይህንን (ለመቁጠር) እንጂ ለማስመሰል አይደለም፤ ዳሩ ግን እንገነዘበው ዘንድ ነው። ይህ ሐቅ ስለሆነ መቀበል አለብን። አእምሮአችን በእነዚህ እውነቶች እንዲጫወት ማድረግ አለብን። አጥብቀን እስከንረዳ ድረስ እነዚህን እውነቶች ማሰላሰል አለብን።»

ዶክተር እስቶት አክለውም፡- «ያገባች ሴት ገና ልጃገረድ እንደነበረች ሆና ልትኖር ትችላለችን? አዎን፣ ትችላለች ብዬ እገምታለሁ። ይህን ማድረግ የማይቻል ነገር አይደለም፤ ዳሩ ግን እስኪ የአዲስ ሕይወቷና ከባልዋ ጋር አንድ አካል የመሆኗ ምልክት የሆነውን ቀለበት ከግራ እጇ አራተኛ ጣት ላይ ትመልከት፤ እስኪ የራስዋን ማንነት ታስታውስና በአግባቡ ትመላለስ። ... አእምሮአችንም ከክርስቶስ ጋር የመሞታችንንና የመነሣታችንን እውነታና ጠቀሜታ ሲረዳ ወደ አሮጌው ሕይወት መመለስ የማይታሰብ ይሆናል። ትልቅ ሰው ወደ ልጅነቱ፣ ያገባ ወደ ላጤነቱ፣ የተፈታ እስረኛ ወደ እስር ቤቱ ለመመለስ እንደማያስብ ሁሉ፣ ዳግም የተወለደ ክርስቲያንም እንዲሁ ወደ ድሮው ሕይወቱ ለመመለስ ፈጽሞ ማሰብ የለበትም»² ይላሉ።

በመንፈስ ቅዱስ ስለ መሞላት የተሰጡትን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መመዘኛዎች፣ በተለይም አስቀድመን የተመለከትናቸውን ንስሐ መግባትና

ራሱን ለእግዚአብሔር መስጠት ካሟላን፤ እኔና አንተ ለየግላችን «በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞላሁ በእምነት አውቃለሁ» ልንል እንችላለን። በመንፈስ ቅዱስ በእውነት ተሞልተናል ብዬ ያሰብሁት ሰው በመንፈስ ስለመሞላቱ በኩራት ሲናገር ወይም የሰዎችን አትኩሮት ወደ ራሱ ለመሰብሰብ ሲጥር አይቼ አላውቅም። በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላን እኛው ሳንሆን ሌላው ሰው ወዲያውኑ መሞላታችንን ያውቀዋል። ለምን ቢባል፤ በመንፈስ የተሞላ ሰው የመንፈሱን ፍሬ ስለሚያፈራ ነው። ይሁንና እኛ ራሳችን እንኳ ስለዚህ ጉዳይ ላናውቅ እንችላለን። እንዲያውም አንዳንድ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች ይበልጥ ወደ ክርስቶስ እየቀረቡ ሲመጡ ኃጢአተኝነታቸው ይበልጥ እንደተሰማቸው አመልክተዋል። አንድ ጊዜ ወዳጄና የሥራ ተባባሪዬ የሆኑት ሮይ ጉስታፍሰን፡- «መንፈስ ቅዱስ የመጣው ራሱን መንፈስ ቅዱስ ሊያሳውቀን ሳይሆን፤ ክርስቶስን ሊያሳውቀን ነው» ብለው ነበር። በመሆኑም፤ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተናል በምንልበት ጊዜ፤ ማንኛውም የታወቀ ኃጢአትና መሰናክል ከሕይወታችን እንደተወገደና ከዚያም መሞላታችንን በእምነት መግለጻችን ነው።

በዚህ ነጥብ ላይ ማስታወስ አለብን ብዬ የማምናቸው በርካታ ነገሮች አሉ፡-

በመጀመሪያ፤ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት የሰሜት ሳይሆን የእምነት ጉዳይ መሆኑን ማስታወስ አለብን። በምንሞላበት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ዘንድ በይበልጥ እንደቀረብን ሊሰማንም ሳይሰማንም ይችላል። ስለሆነም በሰሜቶቻችን ከመታመን ይልቅ በእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች ላይ መደገፍ ይቻላል። እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር መንፈስ እንደተሞላን አድርገን መቁጠር አለብን። ጀምስ ምኮንኪ እንዲህ ይላሉ፡-

«እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ የተስፋ ቃሉን እየፈጸመ እንደሆነ ለመረዳት ስንል ባለማቋረጥ ውስጣዊ ሕይወታችንን ከመቆጣጠር የበለጠ ጉጂ ነገር የለም። ይህ አንድ ሕፃን ልጅ የዘራውን አንድ የበቆሎ ዘር መብቀል ጀምሮ እንደ ሆነ እየቆፈረ ሥሩን እንደሚመለከት ማለት ነው። በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት ጥያቄ ለእግዚአብሔር መተው አለበት።»³

እንዲሁም ደግሞ በመንፈስ መሞላት ማለት ፍጹማንና ኃጢአት ያልነካ ነን ማለት እንዳልሆነ ማስታወስ አለብን። ኃጢአት ቢኖርም በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ነን ማለት ነው። ኃጢአት የመጀመሪያ አጋጣሚ ሲያገኝ ዘው ብሎ ለመግባት ከደጅ እያደባ ይገኛል። ክርስቶስን

ለማገልገል ባለን መሻት ነቀፋ የሌለን ልንሆን እንችላለን፤ ዳሩ ግን ያ ያለስሕተት የምንኖር ንጹሐን ሊያደርገን አይችልም። የእስኮትላንድ አገር የቀድሞው ትውልድ ሰባኪ እንዲህ ብለዋል፡ -

«ነጥቡን የሚያብራራልኝ ደብዳቤ ካጠገቤ ባለው ጠረጴዛ ላይ ነበር። ደብዳቤውም የደረሰኝ በ1891 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ.) በኒውዚላንድ የወንጌል አገልግሎት ጉዞ ላይ ሳለሁ ነበር። የተጻፈውም ያኔ የ5 ዓመት ዕድሜ ከነበራት ከታላቋ ልጄ ነበር። (ውድ አባቴ፤ ይህን ሁሉ የጻፍሁልህ እኔው ነኝ። ከኤልሴ ሰላምታ እልክልሃለሁ) የሚል ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ አንዳቸውም በትክክል ባለተዋቀሩ ፊደላት በትላልቁ ለመጻፍ የተደረገ መከራ እንጂ ጭራሽ ጽሑፍ አልነበረም፤ በገጹ ላይ አንድም በትክክል የተጻፈ ፊደል አልነበረም - ወልጋዳ ብቻ! ... እንግዲህ፤ ይህ ትልቅ ዋጋ የሰጠሁት ደብዳቤ (ስሕተት) የሌለበት አልነበረም፤ ይልቁንም በፊደላት የተሞላ የመሆኑን ያህል በስሕተቶችም የተሞላ ነበር። ይሁንና ከሁሉም በላይ እርግጠኛነት (ነቀፋ-የሌለበት) ነበር። ደብዳቤዋን ከአነሳሽ ምክንያቷ አንጻር ሰላየሁ፤ ለተወላገዱ ፊደሎች በልጄ ላይ አልፈረድሁባትም፤ በቁጣም አልመለስሁላትም። ይህ ልታደርግ የምትችለው ከሁሉም የተሻለ ሥራ እንደሆነና የትንሽ ልቧን ፍቅር በሙሉ በዚያ ላይ እንዳሰፈረች አውቃለሁ። እኔን ለማስደሰት አንድ ነገር ለማድረግ ፈልገኝ፤ የአሰበችውንም ፈጸመች። ከርስቶስ በውስጣችን ከማደሩ ጸጋ የተነሣ ... ዕለታዊ ሕይወታችን፤ ዕለታዊ የሥራ-ሕይወታችን ይህንን ይመስላል - (ነቀፋ የሌለበት)።»⁴

ይህም በመንፈስ ቅዱስ መሞላትን በተመለከተ ወደማንሣው የመጨረሻው እውነት ያመጣኛል፡ - የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በሕይወታችን ውስጥ በየዕለቱ የምንለማመደው እንጂ አንድ ጊዜ - ለዘላለም የሚፈጸም ክስተት አይደለም። ይህ ዑደት ነው። በዕለቱ ሕይወታችንን ለርሱ መስጠትና በየቀኑም በተሰጠ ሕይወት ለመመላለስ መምረጥ አለብን። በእኔነትና በእግዚአብሔር ፈቃድ መካከል ግጭት በሚያስከትሉ ሁኔታዎች ሁሉ ውስጥ፤ ውሳኔዎቻችንን ባልማድረጥ ለክርስቶስ በተሰጠው ሕይወታችን ላይ መመሥረት አለብን።

አስቀድመን እንደተመለከትነው፤ ጳውሎስ በኤፌሶን 5:18 «መንፈስ ይሙላባችሁ» በሚለው ትእዛዙ የተጠቀመበት የግሪኩ ግሥ፤ በመንፈስ መሞላታችን ባልማድረጥ መቀጠል እንዳለበት የሚያመለክት አሳብ አለው። አስቀድመን የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ በመሆን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያዎች ሆናል፤ ይሁንና እርሱ ሊሞላን ይሻል። በሌላ በኩል

ግን ሊሞላን የሚችለው እኔነትን በማስወገድ ራሳችንን ባዶ አድርገን ሕይወታችንን ለርሱ ለመስጠት ስንፈልግ ብቻ ነው። ስለሆነም ትናንሽም ሆኑ ትላልቅ የምንላቸውን ነገሮች ከግንዛቤ በማስገባት ይህ የማያቋርጥ የመሰጠት ተግባር ዕለት በዕለት መቀጠል አለበት። ኃጢአት ከሠራን ደግሞ ይሞላን ዘንድ ንስሐ መግባት አለብን። እንዲሁም በአንድ አጋጣሚ ለየት ያለ ውጥረት ቢያጋጥመን ተጨማሪ እገዛ ያደርግልን ዘንድ መጸለይ አለብን። በየቀኑ ቃሉን በመታዘዝ መመላለስ አለበት።

በመሆኑም ከዚህ በላይ የጠቀስናቸው አራት ነጥቦች ጅማራዎች ብቻ ሳይሆኑ ቀጣይ ሂደቶችም ናቸው። በየዕለቱ ከእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የበለጠ ለመረዳት መሻት አለብን። በየዕለቱ ኃጢአታችንን ለማየት እንድንችል እግዚአብሔር እንዲረዳን መጸለይ አለብን። በየዕለቱ መናዘዝና ንስሐ መግባት አለብን። እንዲሁም በየዕለቱ ፈቃዳችንን ለፈቃዱ ማስገዛት አለብን። ራሳችንን ለርሱ ባስገዛን መጠን ባለማቋረጥ እየተሞላን ስለሆነ በእምነት መመላለስ አለብን።

እያንዳንዱ ዕለት በጸጥታ በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ በማኖር፣ የዕለት ተግባራትን መጀመር እጅግ እንደሚረዳ በግሌ ተረድቻለሁ። የርሱ ንብረት ስለሆንሁ አመሰግንዋለሁ፤ በቀኑ ውስጥ ምን እንዳስናዳልኝ ስለሚያውቅም አመሰግንዋለሁ። በዚያውም ዕለት ሕይወቴን ለክብሩ እንዲጠቀም እማጸነዋለሁ። በሕይወቴ የርሱን ሥራ ሊያግድ ከሚችል ከማንኛውም ነገር እንዲያነጻኝም እጠይቀዋለሁ። ከዚያም በርሱ ስተማመንና ቃሉን ስጠብቅ ሳለ መንፈስ ቅዱስ ባለማቋረጥ እየሞላኝ እንዳለ በማመን በእምነት ወጥቼ እሄዳለሁ። በቀኑ ውስጥ አንዳንድ ጊዜ የእርሱ ሕልውና ሳይሰማኝ ይችላል፤ አንዳንዴ ደግሞ ይሰማኛል። ዳሩ ግን በቀኑ መጨረሻ እጁ በሥራዬ ላይ እንደነበረች ዞር ብዬ በመመልከት ላመሰግነው እችላለሁ። በዚያ ዕለት ከኔ ጋር እንደሚሆን ቃል ገብቶልኝ ነበር - ቃሉንም ጠብቋል!

በየዕለቱ ሕይወትህን ለኢየሱስ ክርስቶስ ጌታነት የምታስረክብ ከሆንህ፣ ይህን እውነት ልታረጋግጥ ትችላለህ። አንተም እያንዳንዱን ዕለት ለርሱ አስረክብና በያንዳንዱ ቀን መጨረሻ ወደ ኋላ መለስ ብለህ በመመልከት ለርሱ ራስህን አሳልፈህ ስትሰጥ መንፈስ ቅዱስ ሲመራህና ሲያበረታታህ እንደ ነበር ትረዳለህ።